

The Atmanand Prakash. REGISTERED No. B. 431

શ્રીમદ્દિજગદ્ગુરુસુરિસગુરુચ્ચો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

૭૭ | સેવ્યઃ સદા સદ્ગુરુ કલ્પવૃક્ષઃ | ૭૭

નૈર્મલ્યં માનસં ચ સ્વપરાહિતકૃતે જાયતે સત્યવૃત્તિઃ

શુદ્ધં સમ્યક્સ્વરત્નં ગુણગણકિરણૈર્ભાસિતં પ્રાપ્યતે યત્ ।

શુદ્ધ જ્ઞાનાનુરાગો ગુરુચરણરતિર્લભ્યતે ચાપિ પૂર્ણા

આત્માનન્દ પ્રકાશો પ્રસન્નિહૃદયે દુર્લભં કિં જનનામ્ ॥૧॥

પુ. ૧૫. } વીર સંવત્ ૨૪૪૨ માદ્વપદ. આત્મ સં. ૨૨. } અંક ૨ જો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયોપસંહાર.

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.	નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧	સાંવત્સરી હામાપના	... ૨૭	૫	પંદરમા વર્ષમાં પ્રવેશ અને તત્સંબંધી	
૨	શ્રીચીર પ્રબોધક.	... ૨૮		ઉપયોગી સૂચનાઓ.	... ૪૩
૩	જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.	... ૨૯	૬	એનયુકેશન બોર્ડ ઉપર મોકલવામાં	
૪	આસક્તિરહિત કર્મ.	... ૩૪		આવેલી અરજી...	... ૪૮
			૭	આવશ્યક સૂચના.	... ૫૦

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) હપ્તસ ખર્ચ આના ૪.

આનન્દ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલામઅલ્લે લલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

જલદી મંગાવો.

સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓને એક ઉમદા તક.

૧ શ્રી ગાંગેય ભંગ પ્રકરણ.

૨ મૃગાંક ચરિત્ર.

ઉપરના બે સંસ્કૃત ગ્રંથો ઉંચા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રી હાઇપર્મ' છપાઈ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. સંસ્કૃત અભ્યાસીઓને ખાસ ઉપયોગી હોવાથી તેનો સર્વ લાભ લઈ શકે તે હેતુથી કિંમત પ્રથમ ગ્રંથની રૂ. ૦-૨-૬ તથા બીજા ગ્રંથની રૂ. ૧-૧-૬ માત્ર નામની સાધારણ રાખેલી છે. પોસ્ટેજ ભુકું. શ્રી આત્મભીર સભાએ પ્રસિદ્ધ કરેલ છે, જે અમારે ત્યાંથી મળશે.

શ્રી કુવલયમાલા કથા.

(સંસ્કૃત ગ્રંથ.)

આ ગ્રંથના પ્રણેતા શ્રીમાન રત્નપ્રભસૂર છે. આ ગ્રંથ કથાતુયોગનો ધણો જ રસિક છે. અહુજ રસિક ચરિત્રાતું વર્ણન આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલું છે. કથાએ પ્રાણીને સંસારમાં કેવા રીતે રખડાવે છે તેનું અદ્ભૂત ચિત્ર આપવામાં આવેલું છે. એક વાર શરૂ કર્યા પછી પૂર્ણ કર્યા સિવાય હાથમાંથી આ ગ્રંથ છોડવાનું મન થતું નથી, સાથે સુંદર બોધ પણ આપેલો છે. એકંદર રીતે ઉત્તમ પંક્તિનો ગ્રંથ છે. અને તે સરલ સંસ્કૃત ભાષામાં હોવાથી કાલેજ, પાઠશાળામાં કે ઘેર બેઠા અભ્યાસ કરતા સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓ-વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ માટે ખાસ ઉપયોગી છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાવી સુંદર બાઈન્ડિંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે, કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ ભુકું.

જોડે ધીએ.

શ્રી પાલણપુર જૈનશ્રવેતાંતર મુર્તિપુજક શાવિકાશાળામાં બાઈઓને ધાર્મિક અભ્યાસ કરાવવા માટે એક જૈન સ્ત્રીશિક્ષક જોડે ધીએ

સદરહુ શિક્ષકનો અભ્યાસ પાંચપ્રતિકમણ પ્રકરણો, કર્મગ્રંથ અને સંસ્કૃત બે ભુકાનો ભાગે જોડે ધીએ. કદાચ સંસ્કૃત નહીં હશે તો આલશે.

સદરહુ શિક્ષક સ્કુલની કેળવણી લીધેલ તથા ભરત ચિત્રણ આદિ ઉદ્યોગ જ્ઞાનવાળાને વધુ પસંદ કરવામાં આવશે.

ઉમેદવારોએ પોતાની અરજી નીચેના શીરનામે મોકલવી, તેમાં અભ્યાસ, ઉમર ત્રિગૃહની વિગત લખવી, કોઈ સર્ટીફિકેટ હોય તો તેની નકલ બીડવી.

પગાર લાયકાત મુજબ આપવામાં આવશે, વધુ ખુલાસા માટે પત્રવ્યવહાર કરવો

ચંદુલાલ સોભાગચંદ કોઠારી.

સેક્રેટરી,

શ્રી આત્મભવલક્ષ જૈન કેળવણી ફંડ-પાલણપુર.

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिन्मूतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૫] વીર સંવત્ ૨૪૪૩, માદ્રપદ, આત્મ સંવત્ ૨૨. [અંક ૨ જો.

“ સાંવત્સરિક ક્ષમાપના. ”

(ગઝલ.)

ગુર હો પૂજ્ય હો વા કે, અગર તુમ બ્રાત હો મારા;	
મુરખી રનેહિ મારા હો, તમેને હું ખમાવું છું.	૧
કાધા જે કર્મ મેં મનથી, અગર વાણી કે કાયાથી;	
સહુ તે હું ખમાવું છું, ક્ષમા સૌ આપને પ્યારા.	૨
થયા જે કર્મ મમ પ્રત્યે, તમેથી રાગ કે દ્વેષ;	
સહુની હું ક્ષમા અર્પું, શુભાશય ચિત્તમાં ધારી.	૩
ખરા ખતે ખમાવીને, ક્ષમા તો આપવી સહુને;	
પ્રભુ શ્રી વીરના વચને, પૂરાણી રીત અમ ધર્મે.	૪
જગતના ભૂત માત્રાને, હિતસ્વી જાણીને મારા;	
રહી હું બ્રાતુ બાવેથી, પૂણું શ્રી પાદ જિન કેરા.	૫

મુનિરાજશ્રી ક્ષમાનન્દ.

૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ૐ

શ્રી વીર પ્રબોધક.

પર્યુર્ણ પર્વારાધન રૂપ તપ સ્વરૂપ:

(માતા માર્ દેવીના નંદ —એ ચાલ)

ભવિ ! પર્યુર્ણ આવ્યાઆજ, તપ કરવો નિજ કર્મ અપાવા;	
કરમાવે જિનરાજ. ભવિ૦	
કર્મ તણું છે જવલન જેહથી, જ્ઞાન એહ તપ કહિયે;	
અભ્યંતર તપ વૃદ્ધિ દારણ, બાહ્ય તપ આદરિયે.	ભવિ .૧
લોક પ્રવર્તન રૂપ તપસ્યા, બાલને સુખથી હાવે;	
પ્રાતિ શ્રોતસિક્કિ વૃત્તિ રૂપ, તપ તિંહા જ્ઞાની જોવે.	ભવિ. ૨
શીત તાપાદિ દુઃસહ છતાં પણ, ધન અર્થિને ન લાગે;	
ભવ વિરકતજ તત્ત્વ જ્ઞાનીને, તદ્વત્ દુઃખ ન જાગે.	ભવિ. ૩
મધુરતા છે ઉપેય તણી જ્યાં, તેહમાં પ્રવૃત્ત દેખો;	
જ્ઞાનવાન તપસ્વી કેરો, આનંદ વૃદ્ધિ પેજો.	ભવિ. ૪
દુઃખ રૂપ તપ ઐધો માને, માટે છે વ્યર્થજ જાનો;	
આનંદ તણી અવિનાશી બુદ્ધિ, નષ્ટ થઈ છે પિછાનો.	ભવિ, ૫
તે તપ જિનવરે શુદ્ધ કહ્યો છે, જે તપ કરતા થાવે;	
બ્રહ્મચર્ય જિનપૂજા સાથે, કષાય હનન નિપજાવે,	ભવિ. ૬
દુર્ધ્યાન નહિ જે તપ કરતા, યોગ હિન પણ નાવે;	
ઇન્દ્રિય તણો વિનાશન જેથી, તે તપ ઇષ્ટ ગણાવે.	ભવિ. ૭
મૂળ અને ઉત્તર ગુણ શ્રેણી રૂપ સમૃદ્ધિ સોહાવે;	
બાહ્ય અને અભ્યંતર એવિધ, તપ કરતા ભવિ પાવે.	ભવિ. ૮

સુંબઈ-છીપીચાલ,
ભાદ્રપદ શુકલ પ્રતિપદા.

}

(અજ્ઞાત ઉમેદવાર)

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૨૬

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

શકુનિકા વિહાર.

ગતાંક ૫૪ (૧૨) થી શરૂ.

મૂળપાઠનું ભાષાન્તર. *

અહીં જમ્બુદ્વીપમાં આવેલા લંકા બેટમાં રતનાશય પ્રદેશના શ્રીપુરનગરમાં ચંદ્રગ્રુપ (નામે) એક રાજા થયો. તેની સ્ત્રી ચંદ્રલેખા હતી. તેને સાત પુત્રો થયા પછી નરહત્તા દેવીની આરાધનાથી તેને સુદર્શના નામની પુત્રી થઈ. વિદ્યા કલાને પ્રાપ્ત કરીને તે કન્યા યુવાવસ્થામાં આવી. એક દિવસે જોકે અયોગ્ય છતાં પણ તે પિતાના ખોળામાં બેઠી હતી ત્યારે ધનેશ્વર નામનો ભરૂંકચ (ભરૂંચ) માંથી એક વેપારી આવ્યો. ત્રણ તેજના જે એક વૈદની પાસે પડ્યા હતા તેની (કાળી અને લાંબી) ખીપર તથા સુકાં જાંજર) વાસથી છીંક આવતાં તે ‘નમો અરહન્તાણમ્’ એમ બોલ્યો. આ શબ્દો સાંભળીને તે કન્યાને મૂર્છા આવી, અને આ વેપારીને (લોકોએ) માર્યો. જ્યારે તેને લાન આવ્યું ત્યારે તેને (પોતાના) પૂર્વજન્મનું લાન આવ્યું. પેલા વેપારીને જોઈને તેણે તેને છોડી દીધો અને કહ્યું કે તે ધર્મથી આપણો ભાઈ થાય છે. જ્યારે રાજાએ તેને મૂર્છાનું કારણ પૂછ્યું ત્યારે તેણે (કન્યાએ) આ પ્રમાણે કહ્યું:—“(મારા) પૂર્વજન્મમાં હું એક સમળી હતી. અને ભરૂંકચમાં નર્મદા કિનારે આવેલા કોરંટવનમાં વડના ઝાડ ઉપર રહેતી હતી. એક વખતે વર્ષાઋતુમાં સાથે સાથે સાત દિવસ સુધી વરસાદ પડ્યા કર્યો. ઝાડમે દિવસે ક્ષુધાતુર થઈને હું શહેરમાં ભટકી અને એક શિકારીના ઘરના આંગણમાંથી માંસનો એક કટકો લઈને ઉડી ગઈ; અને તે વડની એક શાખા ઉપર બેઠી કે તરત જ મારી પાછળ આવેલા પેલા શિકારીએ મને બાણ માર્યું. મારા સુખમાંથી પડી ગયેલા માંસના કટકાને તથા બાણને લઈને પેલો શિકારી ચાલતો થયો. ત વખતે કંઈ સ્વરે રૂદન કરતી તથા આમતેમ વલખાં મારતી મને એક સૂરીએ જોઈ. તેના કમંડલુમાંથી તેણે મારા ઉપર પાણી છાંટ્યું અને મને ‘પંચ નમસ્કાર’ બાણાવ્યા. તેમાં મેં વિશ્વાસ રાખ્યો. અને મારા મરણ પછી મારો અહીં જન્મ થયો.” ત્યારબાદ સંસારથી વિરક્ત થઈને તથા ઘણો આગ્રહ કરીને પિતાની રજા લીધી અને પેલા વેપારી તથા સાતસો ગાડાં સાથે તે ભરૂંકચ જવા નીકળી. આમાં એકસો કપડાંનાં હતાં, એકસો કિંમતી ચીજો

*મૂળ પુસ્તકમાં, તીર્થકલ્પમાંનો પ્રાકૃત પાઠ પણ યથાવત્ આપ્યો છે, પરંતુ તે બધો અત્રે નિરૂપયોગી બાણી તેનું ભાષાન્તરજ આપવું ઉચિત ધાર્યું છે. મુનિજિનવિજયજી.

માટે, એમ, ચંદન, અગર, દાણા, પાણી, બળતણ, મિઠાઈ, ફળો તથા હથિઆરો માટે એમ મળી છસો ગાડાં હતાં. વળી (બીજાં) પચાસ લઠવર્ધઆ માટે અને પચાસ બક્ષિસો માટે હતાં. આ પ્રમાણે સાતસો ગાડાં લઈને તે સમુદ્રના કિનારે આવી. જ્યારે (ભરૂંકચના) રાજાએ સજ્જ થયેલું લશ્કર તથા ગાડાંની હાર જોઈ ત્યારે તેને લાગ્યું કે લંકાધિપતિ હુમલો કરવા આવે છે. તેથી તે વેપારીએ કિનારે ઉતરીને ગામના લોકોનાં મન સંતોષ્યાં, તેમને લેટો આપી અને સુદર્શણના આવવાની ખબર રાજાને આપી. તેથી તે તેને મળવા ગયો. કન્યાએ તેને નજરાણા કર્યો અને નમસ્કાર કર્યા અને તેના ગામમાં આવવાથી, ગામમાં ઉત્સવ થઈ રહ્યો. તેણે દેવાલયની મુલાકાત લીધી અને વિધિ પ્રમાણે નમસ્કાર કરી પૂજા કરી; તથા તીર્થને ઉપવાસ કર્યો. રાજાએ આપેલા મહેલમાં તે રહેવા લાગી. રાજાએ તેને આઠ બંદરો, આઠસો ગામડાં, આઠસો કિલ્લા (અને) આઠસો નગરો બક્ષિસ કર્યાં. એક દિવસમાં ઘોડા ઉપર બેસીને જેટલી જમીન ઉપર જઈ શકાય તેટલી પૂર્વ તરફની જમીન આપી તથા એક દિવસમાં હાથી ઉપર જઈ શકાય તેટલી જમીન પશ્ચિમ તરફની આપી. આ બધું દુરાજના આગ્રહથી જ તેણે શ્રદ્ધા કર્યું. એક દિવસે પેલા સૂરીને તેણે પૂર્વ જન્મનો વાત પૂછી તે નીચે પ્રમાણે:—“ મહારાજ, મારાં કયાં કૃત્યોથી હું સમગી બની અને મને કેવી રીતે પેલા શિકારીએ હણી ? ” તેમણે જવાબ આપ્યો— “ ઉત્તરમાં વૈતાલ્ય પર્વત ઉપર સુરમ્યા નામે એક નગર હતું. ત્યાં વિદ્યાધરનો રાજા શંખ નામે રાજ્ય કરતો હતો. તેની તું પુત્રી હતી અને તારું નામ વિજયા હતું. એક વખતે મુસાફરી કરતાં, તેં દક્ષિણ પ્રદેશમાં આવેલા મહિષ ગામ નજીકની એક નદીના કિનારા ઉપર એક ‘કુકુટ સર્પ’ (બતકના જેવો સાપ) જોયો. આવેશમાં આવીને તેં તેને મારી નાંખ્યો. ત્યાં તે નદીના કિનારા ઉપર તેં એક જીનનું દેવળ જોયું અને પરમભક્તિથી મૂર્તિને નમસ્કાર કર્યો. તને ઘણું આનંદ થયો. જ્યારે તું મંદિરમાંથી બહાર નીકળતી હતી ત્યારે મુસાફરીથી થાકી ગયેલી એક જૈન સાધ્વી તને મળી. તું તેના ચરણમાં પડી અને તેણે તને ધર્મનો ઉપદેશ કર્યો. તેં પણ તેને આરામ આપ્યો અને તેની ખરદાસ રાખી. તું મોડી ઘેર ગઈ. વખત જતાં ‘અર્દુજ્જહાન’માં ઝસ્ટ થઈને તું પંચતવને પામી. અહીંઆં કોરંટા વનમાં તું સમગી થઈને અવતરી અને પેલા કુકુટસર્પ, તેના મરણ પછી, શિકારી થયો. સમગીના દેહમાં પહેલાંના દ્રવ્યને લીધે તેણે તને બાણ માર્યું. જીન ઉપરની તારી ભક્તિને લીધે તથા પેલી સાધ્વીની કરેલી સેવાને લીધે તને જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું. હવે પણ દાનાદિ જે ધર્મો જીનોએ નિર્માણ કર્યા છે તે તું કરતી રહે. ” આ પ્રમાણે ઉપદેશકનાં વચનો સાંભળીને તેણે પોતાની સર્વ દોષત

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૩૧

‘સપ્તક્ષેત્ર’ દાનમાં વાપરી નાંખી. તેણે દેવાલયનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો અને તેણે ૨૪ દેવકુલિકાઓ, એક પોષહશાલા,^૧ એક દાનમંદિર તથા એક નિશાળ ખંધાવ્યાં. પૂર્વ જન્મના પોતાના નામ ઉપરથી આ પવિત્ર સ્થળનું નામ શકુનિકાવિહાર^૨ પાડયું, ત્યારબાદ દ્રવ્યસંલેખન અને ભાવસંલેખન* એમ બે જાતની વિરકતતા રાખ્યા પછી તથા એક અપવાસ કરીને વૈષાખ શુદ્ધ પંચમીને દિને ઇશાન (નામના) ખીજા સ્વર્ગમાં તે ચાલી ગઈ. સુવ્રતસ્વામીના દેહત્યાગ પછી ૧૧૮૪૪૭૦ વર્ષે વિક્રમ સંવત્નો આરંભ થયો; તથા સુવ્રત સ્વામીના જન્મ પછી ૧૧૬૪૬૭૨ વર્ષે વિક્રમનો જન્મ થવાનો હતો. આ શકુનિકા વિહારનું પ્રકરણ થયું. ભરૂકચમાં સાધારણ ઘણું તીર્થો છે. વખતજતાં ઉદયનના પુત્ર બાહુડદેવે શત્રુંજયના દેવળનો જીર્ણોદ્ધાર કર્યો ત્યાર પછી શકુનિકા વિહારનો ઉત્સવ, પોતાના પિતાના પુણ્યાર્થે અમ્મઠે શરૂ કર્યો. દેવળના મથાળા ઉપર જ્યારે અમ્મઠ નાચતો હતો ત્યારે સિંધવા દેવીએ હરકત કરી પણ પોતાના જ્ઞાન પ્રભાવથી હેમચંદ્રસૂરીએ તે નિર્મૂળ કરી.

છેવટના ભાગ સિવાયની ઉપરની હકીકત ઘણીજ સ્પષ્ટ છે અને તેથી વધારે સ્પષ્ટતાની જરૂર નથી. પરંતુ શકુનિકા વિહાર તીર્થને અંગઠે સમરાવ્યું એ હકીકત સમજવાજેવી છે. ચાલુક્ય રાજા કુમારપાળના પ્રધાન ઉદા (ઉદયન)ના અમ્મઠ (આમ્રમઠ) તથા બાહુડ (વાગમઠ) એ બંને પુત્રો હતા. જ્યારે સુરાષ્ટ્રના રાજાની સાથે લઠાઈમાં ઉદયનને ભારે ફટકો વાગ્યો ત્યારે તેણે પોતાના પુત્રને ઇચ્છા બતાવી કે મારા પુણ્યાર્થે શત્રુંજય ઉપર આવેલું આદીશ્વરનું દેવાલય તથા ભરૂચમાં આવેલું

૧ પોષહશાળા=પૌષધશાળા, એટલે કે જે સ્થળમાં જૈન શ્રાવકો પૌષધવ્રત કરે છે તે. ‘પૌષધવ્રત’ ને માટે જુઓ ડાકટર ભાંડારકરનો ઇ. સ. ૧૮૮૩-૮૪ નો મુંબઈ ઇલાકાનો ‘રિપોર્ટ’ આન ધી સંસ્કૃત મેન્યુસ્ક્રીપ્ટસ; પાને ૧૧૫.

૨ જાણવું જોઈએ કે આ હકીકતમાં સર્વ કોણે સમજાને માટે ‘સૌલી’ અગર ‘સૌલીઆ’ શબ્દ વાપરેલો છે. ‘સૌલીઆ’ નો અર્થ ‘શકુનિકા’ કરવામાં આવે છે. (જુઓ હેમચંદ્રકૃત દેશી નામમાલા) અને તેથી જૈન લેખકોએ જે ‘શકુનિકા વિહાર’ શબ્દ વાપર્યો છે તેમાં આશ્ચર્ય-જનક કંઈ નથી. પરંતુ ‘સૌલી’ અગર ‘સૌલીઆ’ નું ‘સવલી’ અગર ‘સવલીઆ’ થયું હશે અને ગુજરાતીમાં ધણીવાર ‘વ’ ને બદલે ‘મ’ વપરાય છે તેથી ‘સવલી’ નું ‘સમલી’ થયું હશે; અને આ ઉપરથી સાંસ્કૃતિક ‘સમલિકા’ કરવામાં આવ્યું હશે, અને તે આ લેખના મથાળે આપેલા લેખના ‘સમલિકા વિહાર’ માં એ શબ્દનો ઉપયોગ થયો છે.

* સંલેખન બે પ્રકારના છે: (૧) દ્રવ્ય સંલેખન. (૨) ભાવસંલેખન. પહેલાનો અર્થ આહાર ત્યાગ થાય છે. આહારના ચાર પ્રકાર છે: (૧) અશન, (૨) પાન, (૩) ખાદ્યમ (૪) સ્વાદ્યમ. ભાવસંલેખનનો અર્થ ‘કષાયત્યાગ’ થાય છે અને કષાયોના ચાર પ્રકાર છે:—(૧) ક્રોધ (૨) માન, (૩) માયા, ને (૪) લોભ.

૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શકુનિકા વિહાર તમે સમરાવળે. ‘કુમારપાલ પ્રબંધ’ માં મેરૂતુંગે આ જીર્ણોદ્ધારની સવિસ્તર હકીકત આપી છે; અને શકુનિકા વિહાર વિષે એમ કહેવામાં આવ્યું છે, કે સુવ્રતના મંદિરમાં ધ્વજ ચઢાવવાના ઉત્સવ વખતે કુમારપાળ, હેમાચાર્ય તથા અણહિલપુરની જૈનમંડળી હાજર હતી; તથા રાજની સૂચનાથી ‘આરાત્રિકા મંગળ’ પણ કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યાર બાદ ઉત્સવ પૂર્ણ થતાં હેમાચાર્ય આમ્રભટની રજા લેવા આવ્યા. તે વખતે તેમણે આમ્રભટને આનંદના આવેશમાં મંદિરના મથાળા ઉપર નાચતા જોયા તે વખતે સૈન્ધની દેવીએ કાંઈક વિદ્ય નાંખ્યું. હેમાચાર્યે આ વિદ્યની હકીકત જાણી લીધી અને યશસ્કંદ ગણિને સાથે લઈને પક્ષીના ઉડવા સાથે ભરૂચમાં આવ્યા, જ્યાં આ દેવીની સ્થાપના હતી. ત્યાં તેમણે એક લાકડાની ખાંડણીમાં ચોખાના દાણા નાંખ્યા અને યશ્વન્દ્ર ગણિ ખાંડવા લાગ્યો. પ્રથમના અવાજ થીજ મંદિર ડોલવા લાગ્યું અને બીજા અવાજે દેવીની મૂર્તિ પોતાની જગ્યા ઉપરથી ઉખડીને કંઈક થઈને હેમાચાર્યના ચરણમાં આવીને પડી. ત્યાર બાદ, ‘પ્રબંધ ચિન્તામણિ’ ના કર્તાના કહેવા પ્રમાણે હેમાચાર્યે વનદેવતાએ નાંખેલા વિદ્યને પોતાના જ્ઞાન પ્રભાવથી દૂર કરી તે શ્રી સુવ્રતના મંદિરમાં ખાછા આવ્યા.

હવે આપણે કુંભારીઆના નેમિનાથના મંદિરમાં આવેલી પ્રતિમા નીચે કોતરેલા લેખ વિષે જોઈએ. આપણે જોયું છે કે તેમાં ત્રણ બુદ્ધી બુદ્ધી આવેલી છે. (૧) શ્રી મુનિસુવ્રતની પ્રતિમા, (૨) અશ્વાવબોધ તીર્થ, અને (૩) શકુનિકા વિહારતીર્થ; વળી તેમાં બે તીર્થોના જીર્ણોદ્ધારની વિગત પણ છે. હવે આપણે ‘તીર્થ કથા’ ની મદદથી આ તીર્થો વિષે તથા તેમના જીર્ણોદ્ધારકરનાર વિષે સંપૂર્ણરીતે જાણ્યું છે. હવે પ્રતિમાઓના દરેક ભાગ ઓળખી કાઢવાનું કાર્ય બાકી રહ્યું છે. ચિત્રો તરફ જોતાં એમ ચાલુમ પડે છે કે પહેલી આકૃતિમાં મૂળ ચિત્ર છે અને બીજી આકૃતિ મૂળના કરેલા ચિત્ર ઉપરથી છે. આ પ્રતિમા જે આકૃતિ ર માં આવેલી છે તે આજુ ઉપરના તેજપાળના મંદિરમાંની છે અને તે શ્રીસુવ્રતને અર્પણ કરેલા લોચરામાં આવેલી છે. પણ લોચર ઘણું જ નાનું હોવાથી ફોટોગ્રાફ પાડી શકાય તેમ નહોતો, તેથી તેનું ચિત્ર કાઢવામાં આવ્યું છે, એમ સ્પષ્ટ છે કે બીજી આકૃતિનું ચિત્ર તદ્દન આજુ છે; પણ પહેલી આકૃતિમાં મૂળનો નિચેનો અર્ધો ભાગ જ છે. તેથી વધારે વિસ્તારને માટે બીજી આકૃતિ ઉપર આપણે આધાર રાખવો જોઈએ, હવે આ આકૃતિના ઉપલા ભાગમાં આવેલું એક તીર્થ કરનું દેવળ છે તે ઐશક મુનિસુવ્રત સ્વામીનું જ છે, જેનું વર્ણન લેખમાં કરવામાં આવ્યું છે અને જે પહેલાં અર્ધે બાંધાવેલું તથા સૂદર્શણ અને ત્યારબાદ અર્ધે સમરાવેલું હતું. જે અર્ધ અને તેની પાસે જ લગામ ઝાલીને ઉભેલા માણસ

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૩૩

ચીતરેલો છે તે, સ્પષ્ટ રીતે કહી શકાય કે, પેલો અશ્વમેધનો અશ્વ હશે અને પાસે ઉભેલો આદમી ભૂગુકચનો રાજ્ય કર્તા જીતશત્રુ હશે, કે જેની પાસેથી આ અશ્વને છોડવવામાં આવ્યો હતો. દેવાદયની જમણી તરફ એક બાબુએ સમશેરને જમણા હાથમાં રાખીને તથા એક બાલકને ખોળામાં લઈને બેઠેલો એક સૈનિક છે. નિઃસંશય પણે આપણે કહી શકીએ કે આ લોકોનો અધિપતિ ચંદ્રગુપ્ત તથા તેની પુત્રી સુદર્શણા હશે, જેને ભરૂચના એક વેપારી નામે ધનેશ્વરે જોઈ હતી. ધનેશ્વરને પણ બીજી બાબુએ રાજાને આપવાની ભેટ લઈને પાછળથી આવતા સેવક સહ ચિતરવામાં આવ્યો છે. નીચેના અર્ધ ભાગની યરાળર જમણી બાબુએ એક નદીનો દેખાવ છે. તથા કાચળા, દેડકાં, મધર, માછલાં વિગેરે જળચર પ્રાણીઓના દેખાવ ઉપરથી આપણે બેલાશક કહી શકીએ કે તે નદીનો દેખાવજ છે; અને આ નદી તે નર્મદાજ હશે જેના કોઈક ભાગ ઉપર થઈને સુદર્શણા ભરૂચમાં આવી હશે. આ નદીમાં બે નૌકાઓ કાઢવામાં આવી છે જે સુદર્શણાનીજ હશે તેમાંની મોટી નૌકામાં જે સ્ત્રી ઉપર છત્ર ધરવામાં આવ્યું છે તે ખરેખર સુદર્શણાજ હશે. આ પ્રતિમાના બાકીના ભાગ ઉપર સુદર્શણાના શકુનિકાના અવતારની વિગત છે. આ જાડ ઉપરની સમગી તે શકુનિકા છે અને જાડ તે કોરંટ વનમાં આવેલું વડનું જાડ છે તેની નીચે કાઢેલો માણસ તે તેને બાણ મારતો શિકારીજ છે. આપણે જાણીએ છીએ કે આ સમગી માંસનો કટકો લાવી હતી તેથી પ્રથમની આકૃતિમાં તે સમગી માંસનો કટકો કરડતી હોય તેમ દેખાવ આવ્યો છે. પણ બીજી આકૃતિમાં આ પ્રમાણે નથી. વળી નીચે એક બીજી સમગી ચિતરવામાં આવી છે જે બાણ વાળ્યા પછી પડેલી શકુનિકા હશે એમ ધારી શકાય. તેની પાસે બે જૈનસાધુઓ છે જેમના હાથમાં ચમરીઓ છે અને એકના હાથમાં કમંડલુ છે. તેમાંનો એક તે પેલો સાધુ છે કે જેણે તેના ઉપર પાણી છાંટ્યું અને તેને પંચનમસ્કાર લાણાવ્યા, જેથી તે રાજાની પુત્રી તરીકે અવતરી. બીજી આકૃતિ ઉપર નીચેના બેઉણામાં એક સ્ત્રી તથા એક પુરૂષ છે, બેઉના હસ્ત જોડેલા છે અને પુરૂષની પાસે એક પાટીયું છે. સુદર્શણાની શકુનિકાના અવતારના દેખાવ સાથે આ દેખાવને કાંઈ સંબંધ નથી. પહેલી આકૃતિમાં તેમની જગ્યા ઉલટાસુલટી કરવામાં આવી છે; અને બે બાબુએજ બેને ચિતરવાથી મૂળ દેખાવ સાથે તેને કાંઈ સંબંધ હોય એમ જણાતું નથી. મુનિસુવ્રતની દેવકુલિકા ઉપર પણ આ બંને સ્ત્રી પુરૂષોને કોતરવામાં આવ્યા છે તે કોણ છે એ ખાસ કરીને નક્કી થઈ શકે તેમ નથી, પણ અનુમાન એમ થઈ શકે કે તે અગ્નિ અને તેની ભાર્યા હશે, કારણકે જે લોકો પોતાના નામે અગ્નિ સગા-સંબંધીઓ માટે દેવળો

૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખંધાવે છે, અગર તેનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવે છે તે લોકો પોતાની પ્રતિમાઓ પણ મૂકતા જાય છે એ વાત સાધારણ છે, અને તેને કાંઈ સાળીતીની જરૂર નથી. અને અશ્વાવબોધ તથા શકુનિકા વિહાર તીર્થ વિષેનો આ લેખ છે તેમજ અમ્મઝના વખતથી અર્વાચિન છે, તેથી એમ જની શકે કે જ્યારે તે ત્યાં ગયો અને મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર તેણે કરાવ્યો ત્યારે તેણે પોતાની ભાર્યાની તેમજ પોતાની પ્રતિમાઓ ત્યાં ઘેસાડી હોય.

—ડી. આર ભાન્ડારકર—

યોજક,

મુનિરાજ શ્રી જિનવિજયજી.

આસક્તિ રહિત કર્મ.

(૩)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૧ થી શરૂ.)

હમે ગતાંકમાં જણાવી ગયા કે આપણું જીવન એ આપણું એકલાનું જ જીવન નથી, પણ અનંત વિશ્વ-જીવનનો તે એક અંશ છે. વ્યક્તિ વ્યક્તિ વચ્ચેની પ્રથકતા, વિભિન્નતા, ભેદભાવ, એ બધું કોઈ મહાન ઇશ્વરી યોજનાને લઈને આપણા વિકાસની વર્તમાન અવસ્થામાં આપણને પ્રતિત થાય છે. પરંતુ તેવું જુદાપણું, એ સત્યની ઘટનાનો સ્થાયી અંશ નથી. સરિતાના પ્રવાહમાં પ્રતિત થતા વમળો આપણી ચર્મચક્ષુને વમળરૂપે જણાતા છતાં પણ તે જેમ સરિતાના અખંડ અવ્યવહિત પ્રવાહથી ભિન્ન નથી, તેમ આપણું વ્યક્તિ જીવન પણ વ્યક્તિ રૂપે નિરાળું પ્રતિત થતા છતાં પણ અખિલ જીવનથી ભિન્ન નથી, આ પ્રકારની સર્વ જીવનની એકતાનું જ્ઞાન ઉદય થયા વિના આત્મા અન્ય આત્માઓ ના હિત માટે, સેવા માટે, કાંઈ પણ યથાર્થ સ્વાર્પણ કરી શકતો નથી. દયા, પરોપકાર, અનુકંપા, પ્રેમ, માયાળુપણું એ બધાનું વાસ્તવ અવલંબન આ આંતરિક એકતાના સંબંધ ઉપર રહેલું છે. એ સંબંધનું જ્ઞાન અથવા ઉપયોગ જોકે આપણી આ અવસ્થામાં વ્યક્તપણે આપણે અનુભવી શકતા નથી પરંતુ આત્માનો જે કાંઈ સ્વાભાવિક ધર્મ છે તે પ્રતિ તેનો વેગ નિરંતર રહ્યાજ કરે છે. ડાહ્યા પુરૂષોએ વેગનું નિદાન સમજીને જે સંબંધમાંથી તે વેગ ઉદભવ્યો હોય છે તે સંબંધનું જ્ઞાન સ્પષ્ટ પણે પોતામાં ઉદયમાન કરવા, અને તેનું રહસ્ય પોતાના હૃદયમાં

આસક્તિરહિત કર્મ.

૩૫

સ્થાયી ભાન રૂપે કાયમ રાખવા ઉદ્ધમશીલ રહે છે. આથી અમે કહ્યું છે કે આપણું જીવન માત્ર આપણા પોતાના જ વ્યક્તિ વિકાસ અર્થે નહીં પરંતુ સર્વના વિકાસ અને શ્રેય અર્થે સમર્પાવું ઘટે છે. આજ કારણથી આ વિશ્વની યોજના એવા પ્રકારે ઘટાએલી જણાય છે કે એક જીવનની અસર અન્ય જીવન-ખંડો ઉપર નિરંતર થયાજ કરે છે, અને તેમાંથી સમસ્ત યુગની પ્રગતિ ઉપજી આવે છે. આસક્તિ રહિત કર્મ કરનાર મહાનુભાવે આ વિશ્વની પરમ અદ્ભૂત યોજનાનું સ્વરૂપ સમજવું જોઈએ અને જેટલે અંશે તે યથાર્થ પહેલું સમજી શકાય તેટલા અંશે તે વ્યક્તિ જીવનના ભાન રૂપી બંધનમાંથી મુક્ત થઈ સમષ્ટિ જીવનના વિશાળ-બહુવ્યાપી, ભવ્યતર જીવનનો ભોક્તા બની શકે છે. વાસ્તવમાં બંધન અને મુક્તિ એ સ્થળાંતર રૂપે નથી, પણ ઉપયોગના ભાનના (consciousness) રૂપિના ઉચ્ચતર પરિણમન રૂપે છે. અને જ્ઞાન વિના, વિશ્વ અને આત્માની યથાર્થ સમજણ વિના એ ભાન એ ઉપયોગ ઉદયમાન થવો અસંભવિત હોઈનેજ આપણા શાસ્ત્રકારોએ “જ્ઞાનવટેજ મુનિપણું” છે એમ ડિંડિમ નાદથી પોકારીને કહ્યું છે. જ્ઞાન અથવા સમજણ એ આપણને ઉચ્ચતર ઉપયોગ અથવા ભાનમાં સ્થિર કરે છે. અને તેમ થતાં વિશ્વ, આત્મા ઈશ્વર આદિ સંબંધની આપણી સાંકડી દૃષ્ટિના સ્થાને વિશાળ, ભવ્ય, બહુવ્યાપી દૃષ્ટિ (outlook) પ્રતિષ્ઠિત થાય છે. જેટલા અંશે આમ થાય તેટલા અંશે આપણે બંધન મુક્ત બનીએ છીએ. મુક્તિ એ કાંઈ આચારરૂપ, વિધિરૂપ કે કર્મકાંડરૂપ નથી, પરંતુ ઉપયોગના પલટાવા રૂપે છે એ કદી ભૂલવું જોઈતું નથી. વિશ્વની ઘટના, આત્મા, પરમાત્માનું સ્વરૂપ, એ આદિની સમજણ મેળવવા માટે મનુષ્યે જાતે પોતાની ખુદી દૃષ્ટિથી જોવાની જરૂર છે. કોઈ ગ્રંથ વિશેષ કે મહાત્મા અથવા એકલા પેગમ્બરને વળગીને બેસી રહેવાથી ખરા અર્થમાં “જ્ઞાન”ની પ્રાપ્તિ કદી થતી નથી. ખરું છે કે શાસ્ત્રીય ગ્રંથો અને મહાત્માઓનું સેવન આપણા હૃદયના મળને દુર કરવામાં કોઈ અંશે ઉપકાર છે, છતાં તે સેવન વડે ગ્રંથમાં કે મહાત્મામાં રહેલું જ્ઞાન આપણામાં દાખલ થઈ શકતું નથી. ગ્રંથો અને મહાજનો આત્મ-પ્રગતિના પથ ઉપર આપણને અંગુલિ નિર્દેશ રૂપે છે; આપણે આપણા ગ્રંથો અને મહાત્માઓ માત્ર આપણી સ્વતંત્ર ખુદિવૃત્તિ અને વિવેક અશુભ ઉપરના પડાને ઉતારવા માટે ઉપયોગી છે, આપણો વ્યક્તિ વિકાસ આપણી પોતાની જ ખુદિ અને વિવેક શક્તિના ઉપયોગ દ્વારા સાધી શકાય તેમ છે. આજ કારણથી આપણા જૈન શાસ્ત્રકારોએ પ્રસાદ-વાદનો બહિષ્કાર કરેલો છે. દુકામાં, વિશ્વ સાથે અને અન્ય આત્માઓ સાથે આપણો વાસ્તવ સંબંધ શું છે તે આપણે જાતે જાતાં અને અનુભવતાં શીખવું જોઈએ.

૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને એકવાર તમે ખુલ્લી નજરથી, નિર્મળ દૃષ્ટિએ, વિવેક પુરઃસર નિહાળી જોશો તો તમને જણાશે કે એક આત્મા સર્વ આત્માઓ સાથે અભેદ ભાવે સંબંધ યુક્ત છે. જેમ સર્વ સર્વના માટે છે તેમ એક સર્વના માટે છે અને સર્વ એકના માટે છે. કેમકે એક સર્વથી અભિન્ન છે અને સર્વ એકથી અભિન્ન છે. આ કથનનો અનુભવ કદાચ આ કાળે તમે નહીં કરી શકો, મર્મ તમારા હૃદયમાં ઘર નહીં કરી શકે, અને એ સાર પૂર્ણ વાક્ય અમે નિર્રથક ફેંકી દીધું ગણાશે, છતાં પણ અમારા હૃદયનો પ્રિય અનુભવ અમે અક્ષરાત્મક કરવાની વૃત્તિ રોકી શકવા અશક્ત છીએ.

મનુષ્યની પ્રજ્ઞાયશ્રુ બુદ્ધિ છે કે આપણી આસપાસ પ્રતિત થતી બધી નાની મોટી ઘટનાઓ, કાર્યો, વ્યતિકરો એ સર્વ અત્યંત અર્થપૂર્ણ છે. અને તે આપણા પોતાના જીવન સંબંધેજ નહીં પણ અખિલવિશ્વના સંબંધે એ અર્થ-યુક્ત છે. આપણી પ્રગતિ અને સ્વરૂપ અભિવ્યક્તિ અર્થે, એક ક્ષુદ્ર ભાસતું કાર્ય આપણને ગમેતેટલું નિર્જીવ અને તુચ્છ લાગે, પરંતુ વિશ્વની મહાન યોજક અને અનંત હહાપણવાળી દૃષ્ટિએ તે તેવું નથી. આ મહાન યોજનામાં કોઈ ચોક્કસ હેતુની પૂર્તિ માટે, કોઈ અસુક ઉદ્દેશની સિદ્ધિ અર્થે તે અતિ આવશ્યક હોય છે, અને તે તુચ્છ જેવું કાર્ય કરવાનું આપણને પ્રાપ્ત થયું હોય તો તેને ભાગ્યદત્ત કાર્ય સમજીને આપણે સારામાં સારી રીતે તે બળવવું જોઈએ. આપણી દૃષ્ટિથી તે કાંઈજ લેખાતું નથી તેથી તેને વેઠરૂપે નહીં કરતા, પરમાત્માની દૃષ્ટિથી તેને અત્યંત અગત્યનું અને સારયુક્ત સમજીને બની શકે તેટલી ઉત્તમ રીતે તેને નિભાવવું જોઈએ. વિશ્વમાં પ્રતિત થતા પ્રત્યેક સ્થળાતંતર સ્થાનાંતર, સ્થિત્યાંતર, પરિણામ-ાંતર અર્થયુક્ત છે; કશુંજ આડેઘડે, કારણ રહિતપણે, હેતુ શૂન્યપણે થતું નથી એમ જ્ઞાની જનોની દૃષ્ટિ બુદ્ધિ છે. શેત્રંગની રમતમાં સોગઠાઓનું હલન ચલન જેમ અજાણ્યા મનુષ્યને અર્થ વિનાનું જણાય છે તેમ વિશ્વના નાના મોટા વ્યાપારો અણસમજીઓને અર્થ વિનાના લાગે છે, ઘણીવાર શેત્રંગની રમત ખેલનારાઓ પણ રમતની શરૂઆતમાં રચવામાં આવેલી સોગઠાઓની સ્થિતિ અને હિલચાલનું છેવટનું પરિણામ સમજી શક્તા નથી, અને તે સોગઠાના એકાદ હલન ચલનને બહુ અગત્યનું ગણતા નથી, પરંતુ રમતની આખરે અગત્ય વિનાના ગણા-એલા તે હલન ચલનના સારાસાર પરિણામની તેમને ખબર પડે છે, તેમ અનેક-વાર એવું પણ બને છે કે જ્ઞાની જનો પણ અસુક નિર્માલ્ય સરખા ભાસતા કાર્યોનું અંતિમ પરિણામ તેના ખરા અર્થમાં શરૂઆતમાં જોઈ શક્તા નથી, છતાં તેઓ એટલું તો નિરંતર પોતાના હૃદય પટ ઉપર કોતરી રાખે છે કે વિશ્વની પ્રત્યેક ગતિ

આસક્તિરહિત કર્મ.

૩૭

આગતિ આત્માનું પ્રત્યેક હલન ચલન, પ્રત્યેક આંદોલન, પ્રત્યેક સ્ફુરણ અર્થ વિનાનું નથી, અને એક તુચ્છમાં તુચ્છ બનાવ અખિલ વિશ્વની સાથે સંબંધ યુક્ત છે, તે પોતે આ અનંત જ્ઞાનવડે યોગ્યએલી મહા યોજનાનો અર્થ અનંતમાં ભાગે પણ સમજી શકતો નથી, છતાં તેના હૃદયમાં એટલી તો સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા હોય છે કે તેમાં બધુંજ કલ્યાણકર, મંગલકર, શ્રેયસ્કર છે. તે પોતાની ટુંકી દૃષ્ટિથી કશુંજ જોતો નથી, ટુંકી અને અલ્પ મતિએ ભાસતા સુખ દુઃખના પ્રસંગોમાં તે કશીજ સુખરૂપતા કે દુઃખરૂપતા જોવાની ના પાડે છે, જો કે પ્રભુની દૃષ્ટિ હજી તેને પ્રાપ્ત થઈ હોતી નથી, છતાં એટલું તો તે ચોક્કસપણે માનતો હોય છે કે પોતાની અલ્પ સમજણવાળી દૃષ્ટિએ જે કાંઈ ભાસે છે તે અખિલ સત્ય નથી, પરંતુ એક ટુંકા પ્રદેશમાં, અમુક દેશકાળની અવધિ પર્યંત, પોતાના માટે તે ખંડ સત્ય રૂપે છે, અને તે સાથે તેનું હૃદય હમેશા એવા ભાવનો વિલક્ષણ આનંદ લોગવ્યા કરતું હોય છે કે મારી નજરે અમુક પ્રસંગ ગમે તેવા સુખ દુઃખના અર્થવાળો ભાસે છતાં પ્રભુની અનંત જ્ઞાન યુક્ત દૃષ્ટિમાં તે પ્રસંગ માફ શ્રેય કરનાર અને પરિણામે પરમ સુખમયજ છે.

અને આથી આસક્તિ રહિત કર્મ કરનાર ખરો જ્ઞાની કોઈ દીવસ કોઈ જાતની ફરીયાદ કરતો નથી; તે જાણે છે કે છેવટને સરવાળે બધું ઠીકજ થવાનું છે, વળી તે જાણતો હોય છે કે, મારે ભાગ જે કર્તવ્યનો ફાળો આવેલો છે તે કર્તવ્ય મારી પોતાની ટુંકી દૃષ્ટિએ કદાચ અકિંચિત્કર ભાસતું હોવા છતાં આ મહાન યોજનામાં અર્થ કાંઈકપૂર્ણ ઘટના રચવામાં તે નિમિત્ત ભૂત થવા નિર્માએલી છે, અને તેથી તે મહાનુભાવ હસતા સુખે એ કર્તવ્યમાં જોડાય છે, જેઓના હૃદયમાં આ પ્રકારની શ્રદ્ધા નથી હોતી, તેઓ અનંત જ્ઞાનવડે રચાએલી તે ઘટનાની ઉપયુક્તતા સામે બળવો ઉઠાવે છે, અને તેની વિરુદ્ધ પોતાને પ્રાપ્ત થએલી બુદ્ધિ શક્તિવડે બળતા વિધ્નો નાખે છે, જો કે તેમની વિરુદ્ધતા કે બળવો કાંઈ લાંબો કાળ દૈવી સત્તા કે યોજના સામે નહીં શકતાં નથી, છતાં અણુસમજી લોકોને યોજનાની સામે પોતાનો અણુગમો જાહેર કરવાની અને પોતાની મતિથી એ ઘટના વિશ્વના કે પોતાના કલ્યાણઅર્થે નિરૂપયોગી અથવા હાનીકારક હોવાની સુખાઈનું જાહેરનામું ફેરવ્યા કરે છે, પોતાને અઠીક લાગતું કોઈ ઠેકાણે કાંઈક થાય કે તેઓ એવી ઘટના સામે પોતાનો વાંધો રજૂ કરી દે છે, પોતાના હડાપણથી ભાસતી અનિષ્ટતા સામે અરૂચી કે “પ્રોટેસ્ટ” નો ઠરાવ બહાર પાડે છે—મોકલી આપે છે, જેમને દૈવી યોજનાની હિત કરતામાં શ્રદ્ધા નથી તેમની ફરીય અને અણુગમો નિરંતર જરૂરજ રહે છે, તેઓ જ્યાં ત્યાં સુખાઈ અને

અક્કલની નીશાનીઓ જોયા કરે છે, અનંત કૌશલ યુક્ત દીવ્ય કારીગરનો હસ્ત જોવાને બદલે તેઓ વિશ્વના પ્રત્યેક સ્થાનમાં સ્વચ્છંદ જ્ઞાનનો ગેરઉપયોગ નિહાળે છે, તેઓ કહે છે કે, એ સત્તામાં જો કાંઈ અક્કલનો છાંટો હોય તો તે કસ્તુરીને કાળી શામાટે બનાવે? શુભાખને કાંટા શામાટે આપે? ચોતરફ જન્મ, જરા, મૃત્યુ, વ્યાધિ કષ્ટ, ચિંતા, શોક, કલહ આદિનો સંભવ શામાટે ઉપજાવ્યા કરે? એ સત્તાને ત્યાં ન્યાયનું નામ નિશાન હોય તો ઘણા લાયક સજ્જનો શામાટે અન્ન વસ્ત્રના સાં સાં ભોગવે છે, અને જડી બુદ્ધિના નાલાયક મનુષ્યો એશ આરામ અને વૈભવની પરંપરામાં રાત દિવસ નિર્ગમે છે, શ્રદ્ધાહિન જનોની આવી દલીલોનો ઉત્તર દેવાનો આ પ્રસંગ નથી, પણ એટલું જ કહેવા દો કે એ બધા તર્કો અને શંકાઓ વિશ્વના સાંગેપાંગ અવલોકનની ખામીમાંથી ઉદ્ભવે છે, તેઓ એક નાના સરખી વ્યક્તિના હિતાહિત કે સુખ દુઃખને લક્ષ્યમાં રાખીને પોતાની ટીકા પ્રસિદ્ધ કરે છે, જ્યારે વિશાળ દૃષ્ટિ પૂર્વક સમગ્ર વિશ્વના હિતનો સંકેત પોતાની બુદ્ધિની મર્યાદામાં તે રાખી શકશે, ત્યારે તેને પોતાના આગલા વિચારો અવશ્ય ફેરવવા પડશે, પછી જ્યાં ત્યાં એ મનુષ્ય હિતકર સંકેતનેજ ગતિમાન થતો જોયા કરશે, આ મહાન, ભવ્ય યોજનાનું કાંઈક રહસ્ય તેને અવગત થયા પછી તેની દૃષ્ટિ બદલાય છે, તેની દૃષ્ટિમાંથી મિથ્યાપણું નીકળીને ત્યાં સાચાપણું, સમ્યક્પણું પ્રતિષ્ઠિત થાય છે. પછી તે બધા સ્થાનમાં, બધા પ્રસંગોમાં અર્થ યુક્તતા, સહેતુકતા, શ્રેયસ્કરતા, અને તે બધા ઉપરાંત કોઈ મંગળમય સત્તાનો હસ્ત જોઈ શકે છે, પછી બળવા અને વિરૂદ્ધતામાંથી ઉત્પન્ન થતા હૃદયના ધસારાનું દર્દ નાબુદ થાય છે, પ્રથમ જ્યાં તેને બળાત્કારે હડસેલવામાં આવતો ત્યાં હવે તેને કોઈ પકડી દોરી જતો અનુભવાય છે, પછી તેને સમજાય છે કે પ્રથમ તેને જ્યાં બળાત્કાર અને શિક્ષા જણાતી પરંતુ તે વખતે તેની વિકૃત બુદ્ધિ તેમાં કઠોરતા, નિર્દયતા, જોતી હતી, જનૃત થએલો મહા ભાગ આત્મા વસ્તુ સ્વરૂપ જે પ્રકારે છે, તે પ્રકારે કોઈ અંશે જોતા શીખ્યો હોય છે, બીજાઓને જે પ્રસંગ રાવરાવે છે, તે પ્રસંગ તેને હૃદયમાં હસાવતો હોય છે. કેમકે તે રૂઢન ઉપજાવનાર ઘટનાની પછવાડે રહેલો મંગળમય ઉદ્દેશ તે યથાર્થપણે જોતો હોય છે, મૃત્યુની વિકરાળ ભયાનક મૂર્તિ પછવાડે તે નર્ક નથી જોતો પરંતુ સ્વર્ગ જુવે છે, જન્મ, જરા વ્યાધિ મરણ એ બધાને તે જરા અર્થમાં, સાચા સ્વરૂપમાં, જોઈ શકતો હોવાથી ઉપલક દૃષ્ટિને તેમાં જે અનિષ્ટતા અને ભયકારકતા ભાસે છે તે તેને મુદ્દલ જણાતી નથી, એ બધાને તે શ્રેયનાજ સંકેત માનતો હોય છે, અને આમ હોવાથી કર્મ

આસક્તિરહિત કર્મ.

૩૯

જ્યાં તેને લઈ જાય ત્યાં તે આનંદથી નિર્વેદ રહિતપણે, હસતા મુખે, બાલકને સુલભ શ્રદ્ધાથી દોરાય છે, ધસારામાંથી ઉદ્ધવતુ દર્દ તેને મુદ્દલ થતું નથી, હવે તે પ્રભુનાજ ધોરી માર્ગમાં કુચ કરતો હોય છે, અને એ મારગની બન્ને બાજુએ રહેલી મનોહર લીલાને ભોગવતો, મ્હાલતો, પોતામાં પ્રગટેલી પ્રભુ-પ્રેમની મસ્તિ પુર્વક નિરંતર પ્રગતિ કરતો રહે છે, તે કોઈપણ કાર્યમાં કે હલન ચલનમાં પોતાનો સ્વછંદ સ્વીકારતો નથી, પરંતુ બધે મંગળકારી બુદ્ધિ છે, એ નેતૃહસ્ત ગમે ત્યાં લઈ જાય ત્યાં તે ખુશીથી જાય છે, પછી તેનું પ્રથક અભિમાન લય થતું ચાલે છે.

પ્રિય બંધુ ? કદાચ તમને એમ લાગતું હશે કે “ ઉપર દોરેલું ચિત્ર એ માત્ર શ્રીલોસોશ્રીનું જ ચિત્ર છે. તત્ત્વજ્ઞાનું સ્વપ્ન છે. કોઈ આદર્શ સ્થિતિની ભાવના માત્ર છે. ભાવનામાં તે સ્વપ્નમય ચિત્ર ગમે તેવું સુંદર હોવા છતાં વ્યવહારમાં તે ઉપયોગી નથી. ” આના ઉત્તરમાં અમારે એટલુંજ કહેવાનું રહે છે કે તમને હજી વિશ્વમાં પ્રવૃત્તિની વિવિધ શાખાઓમાં વિહરતા મહાન જનોના અંતઃકરણની સાચી સ્થિતિની ખબર નથી. કદાચ તમને સાંભળીને અજાયબી થશે, મનુષ્ય-પ્રયત્નની વિવિધ શાખાઓમાં અગ્ર સ્થાને વિરાજનાર અનેક મનુષ્યોનું હૃદય અમે ઉપર જણાવેલી ભાવનાને વ્યક્ત કે અવ્યક્ત પણે અનુસરે છે. તેમને એમ જણાય છે કે “ અમે કોઈ મહાન સત્તા વડે દોરાઈએ છીએ ” અને તેઓ એ સત્તામાં વિશ્વાસ રાખતા શીખ્યા હોય છે. એ સત્તાનું કે વિશ્વાસનું તેમના અંતઃકરણમાં જોકે ઘણીવાર બહુ સ્પષ્ટ ઉગ્ર ભાન હોતું નથી, છતાં તેઓ તેને અનુસરવા માટે પ્રેરાય છે. તેઓ પોતાના હૃદયમાં ઉતરીને એ સત્તાનું સ્વરૂપ વિચારવા જોકે અવકાશ મેળવતા નથી, છતાં તેમને એમ જણાતું હોય છે કે મારા ઉપર ઈશ્વરની કૃપા છે અને મારી પાસે લાલવાળું કામ જ કરાવે છે. આવી ભાવના અનેક સજ્જનોના હૃદયમાં વિરાજતી અમે જોઈ છે સાંભળી છે અને વાંચી છે. આપણા દેશના મોટા પુરૂષોમાં આત્મવૃત્તાંત (auto-biography) લખવાની, અથવા પોતાના હૃદયની ભાવનાઓ ડાયરી રૂપે નોંધવાની પણ પ્રથા નથી. જો તેવું હોત તો તેમના હૃદય ભાવોનું આ સ્થળે દિગ્દર્શન આપવા, અને તેમ કરીને અમારી દલીલનું સમર્થન કરવા અમે શક્તિમાન થાત. પરંતુ યુરોપ અને અમેરીકાના અનેક મહાન પુરૂષો, પ્રવૃત્તિમાં ગમે તેટલા નિમગ્ન હોવા છતાં પોતાના હૃદય-ભાવોને અક્ષરાત્મક કરવાની તક લે છે. અમારા વાંચવામાં એવું એક ચરિત્ર આવેલું છે તેમાંથી આ સ્થાને થોડુંક અવતરણ કરીશું. ઉદ્યોગનો પિતા ગણાતો એક અનર્ગળ ધનનો-સ્વામી એક સ્થાને એવા ભાવનું લખે છે કે “ લોકો મારા સંબંધમાં એવું સાને છે કે હું અત્યંત પ્રબળ ચારિત્રવાન વ્યક્તિ છું, અને હુનીઆને જ્યારે ખ્યાલ પણ ન હોય

૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્યારે હું અદ્ભૂત યોજનાઓ અને ઘટનાઓનું નિર્માણ કરતો હોઉં છું. આ લોકોની માન્યતા સાવ ખોટી છે. હું એવો દુરદર્શી મુદ્દલ નથી. મારી આસપાસના સમુદાય કરતા મારામાં કશુંજ અધિક નથી. ઘણીવાર તો હું એક વખતે એક પગલા કરતા અધિક દુર જોઈજ શકતો નથી. તેમ છતાં મને એમ લાગ્યા કરે છે કે મારા મનના કોઈ અગોચર પ્રદેશમાં બધીજ યોજનાઓ તૈયાર રહેલી છે. અને વખત આવ્યે તે મને તેની મેળે સુઝી આવશે. મને એમ જણાય છે કે જાણે હું કોઈ શેત્રંજની રમતનું સોગહુ છું. અને કોઈ મહત્તર સત્તા, વિશ્વના પ્રાણી પદાર્થોમાં કોઈ શુભ અવસ્થાંતર ઉપજાવવા માટે, મને સાધન તરીકે વાપરે છે. આ અવસ્થાંતરો કે પરિવર્તનો શું હશે તેની કશી રૂપરેખા મારા હૃદયમાં નથી. વળી તે સાથે એવું તો હું મુદ્દલ માનતો નથી કે મારામાં કોઈ ઉચ્ચશક્તિના કારણથી ઇશ્વરની મારા ઉપર ખાસ મહેરબાની છે, મને શરમ છોડીને કહેવા લાગે કે મારામાં બીજામાં ન હોય તેવું કશુંજ નથી. હું કોઈ જાતની ખાસ કૃપા માટે લાયક નથી. મારા બીજા બંધુઓ કરતાં કોઈ પ્રકારે હું વધારે સમજણ વાળો, વધારે સારો કે યોગ્ય નથી. કેટલીકવાર મારા હૃદયમાં એવો ભાવ પુર જોસમાં પ્રગટી નીકળે છે કે હું જે કંઈ કરું છું તે મારા પોતાના માટે નથી કરતો, પરંતુ બીજાઓના માટે કરું છું—કદાચ આખા યુગ માટે કરું છું. છતાં મારા કાર્યમાં બીજાઓનું અને યુગનું શું કલ્યાણ રહેલું હશે એ હું જોઈ શકતો નથી. અરે ! કલ્યાણની વાત જવાદો પણ એથી ઉલટું હું મારા કાર્યથી અનેકનું માહું થતું નજરો નજર જોવું છું. મારી વિસ્તારેલી બાજીમાં હજારો લોકો લાખો રૂપિયા ગુમાવે છે અને હજારો લોકો મારા કાર્યોથી ત્રાસ પણ અનુભવે છે. આમ નજરે જોવું છું છતાં મારું હૃદય એમ માનતું હોય છે કે એ બધું યોગ્યજ થાય છે મારા વિપુલ દ્રવ્યમાંથી મને કશીજ મજા મળતી નથી. દ્રવ્ય મળ્યા પછી મને તે જાણ કે રહે તેની લેશ પણ પરવા રહેતી નથી. છતાં એ દ્રવ્ય મેળવવાની જે બાજી હું રચું છું તે બાજીને સાંગોપાંગ સફળ પછે ઉતારવાના કાર્યમાં હું અત્યંત રસ લઉં છું. મને તેમાં એક રસપ્રદ રમતમાંથી મળતો આનંદ અનુભવાય છે પરંતુ એ આનંદ, રમત ચાલતા દરમિયાનજ મળે છે. જ્યારે રમત પુરી થઈ ત્યારે તેની હારજીત વીશે મારા મનમાં કશોજ ખેદ કે હર્ષ થતો નથી. મારા કામમાં હું રમતનાં જેવો રસ લઉં છું. પરંતુ કામના ફળને હું જોવા પણ ઉભો રહેતો નથી. આ બધું શાથી થતું હશે એ મને પોતાને કશું સમજાતું નથી. કેવી નવાઈની વાત કે જે કાર્ય હું આટલા રસથી કરું છું તેના ફળો ઉપર હું ક્ષણ પણ વિરમતો નથી. તેમ છતાં એટલો તો મને પૂર્ણ પછે વિશ્વાસ છે કે એ બધાનો કાંઈક મર્મ હશે.

આસક્તિ રહિત કર્મ.

૪૨

ભલે અત્યારે મને એ મર્મ નથી સમજતો તેથી શું થયું ? કદાચ એક વખત એવો પણ આવી પહોંચે કે જ્યારે આ બધું દ્રવ્ય મારી પાસેથી લઈ લેવામાં આવે, અને કદાચ તેમ થાય તો પણ મને પાકી ખત્રી છે કે એ દેખીતી હાનીના સ્થાને મને અવશ્ય કાંઈક એવું મળવાનું કે જેથીએ બધાનો બદલો વળી જાય. મને આવું આવું નાનપણથીજ અનુભવાયા કરે છે. અને એ બધાનો કશોજ અર્થ નહીં સમજતાં છતાં હું મારી જાતને કોઈ ઉચ્ચત્તર મહત્તર સત્તા વડે દોરાવાની રજા આવું છું. એ સત્તા કોણ હશે તે પણ હું સમજતો નથી. આથી મારા સ્વરૂપનું કોકડું એવું શું ચવણુ ભરેલું મને જણાય છે કે તમને તેનો બ્યાલ પણ ન આવે. અને તે છતાં મને તો આનંદ છે. કેટલીક વાર એ સત્તા વડે દોરાવાની હું ના પાડતો, ત્યારે મને કાંઈને કાંઈ ઈજા થતી, હાની થતી, અને જ્યારે તેને વશ થતો ત્યારે મને અવશ્ય લાભજ થતો લોકો જ્યારે મારી અફલ અને કુશળતાની પ્રશંસા કરે છે ત્યારે ખરેખર મને ભારે હસવું આવે છે. કેમકે મારી અફલનું સાચું માપ હું સારી રીતે સમજું છું. હું આ મહાન યોજનામાં એક યંત્ર માત્ર છું. એ યંત્રને કોણ હલાવે છે તે હું જાણતો નથી. એ યંત્રનો ચાલક મારા ઉપર કાંઈ સવિશેષ કૃપા રાખે છે એમ હું માનતો નથી. ” વિગેરે વિગેરે.

આ મનુષ્યને જાણ્યે અજાણ્યે જે કર્મની ભાવના પ્રાપ્ત થઈ હતી; જેને કાર્યનું રહસ્ય (Secret of work) કહેવામાં આવે છે તેની કુચ્છીનું કાંઈક તત્વ ઉપલબ્ધ થયું હતું. તમે જોઈ શકશો કે તે કાર્યના પરિણામની પ્રયત્નના ફળની કશીજ લાલસા, કશોજ દાવો રાખતો ન હતો. અને પ્રવૃત્તિના ક્ષેત્રમાં તેનો રસ સર્વદા જામેલોજ રહેતો. ફળના અનુસંધાન પૂર્વક, પરિણામોની આસક્તિથી બંધાઈને તે કશામાં જોડાતો ન હતો, પરંતુ સખંધ યોગથી, કામના અંગે રહેલા રસની ખાતર તે કામ કરતો હતો. અને તેમ છતાં તેની આસપાસના સમુદાયને તે સંસારના સામાન્ય કીડા જેવો ફળલીપ્સાવાન આસક્ત મનુષ્ય જેવો જણાતો હતો. તેને એમ ભાસતું હતું કે તે પોતે આ મહાન યંત્રના એકાદ નાના સરખા ચક્ર જેવો છે. અને એ ચક્રે પોતાને ભાગ આવેલું કાર્ય યથાર્થ પ્રકારે બજાવવું જ જોઈએ. તે મનુષ્ય જે કાંઈ કર્યું કરતો, અથવા ખરા અર્થમાં કહીએ તો કરતો જણાતો હતો, તે કાર્ય ઘણા મનુષ્યને દુઃખદાયક અને અનર્થકારક થઈ પડતું. તેની બાજુમાં હજારો લોકો પાપમાલ થઈ જતા અને તેના મગજમાં ઉપજેલી મહાન યંત્રણામાં પીલાઈ જતાં, છતાં બારીક પણે નિરીક્ષણ કરનારને એ દેખીતી અનિષ્ટતાની મધ્યમાં ઇષ્ટનુંજ દર્શન થતું હતું. એટલે કે એ મનુષ્યના કાર્યદ્વારા વિશ્વના આર્થિક સંયોગોમાં કોઈ શ્રેયસ્કર પરિવર્તન થવા નિર્માયુ

૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હતું. થોડા મનુષ્યોની દેખીતી સ્વાર્થહાની દ્વારા વિવેચના વિશાળ હિતનો તેમ સંકેત રહેલો હતો.

ઉપર હમે જે ફકરો ઉતાર્યો છે તે ફકરો લખનાર ધનાઢ્ય મનુષ્યને હમે આપના આગળ, આસક્તિરહિત કર્મ કરનાર એક આદર્શ વ્યક્તિરૂપે ધરીએ છીએ એમ માનવાનું નથી. તે ખરો કર્મ યોગી અથવા અખંધ યોગી મુદ્દલ નથી. કેમકે તેનું બધું કામ સમજણ વિનાનું, અવ્યક્તભાવ વાળું હતું તેનો ઉપયોગ અર્ધ સ્વપ્ન જેવો, ઝાંઝવા જેવો અસ્ત વ્યસ્ત હતો. સાચો અખંધ યોગી પોતાના કાર્યની પાછળ જે તત્વ રહેલું હોય છે તેને જોઈ સકતો હોય છે. તે ભાન પૂર્વક, ઉપયોગ પૂર્વક, જ્ઞાન સહિત બધું કરે છે. આ બધું રહસ્ય તે વ્યક્તપણે સમજતો હોય છે. અમે જે ઉપરનું ઉદાહરણ ટાંક્યું છે તે માત્ર એટલાજ અર્થ કે હમેાએ અત્ર અર્થેલી ભાવના તમે ધારો છો તેટલી અજ્ઞાત કે અપરિચિત નથી. બધા મહાન કાર્યો એ ભાવનામાંથીજ ઉદ્ભવે છે. હજારો આત્માઓમાં એ ભાવના આ કાળે અવ્યક્તપણે કામ કરી રહી છે. પ્રવૃત્તિના અસંખ્ય પ્રદેશોમાં મોખરે વિરાજનારા મનુષ્યો આ તત્ત્વનું જ અનુસરણ બાહ્ય અભાણે કરી રહેલા છે એમ નિકટ અવલોકનકારોને પ્રતિત થયા વિના રહેતું નથી. અમે એમ નથી કહેતા કે તેઓ આ ભાવનાને સાંગોપાંગ સમજ્યા હોય છે. અમે માત્ર એટલુંજ કહીએ છીએ કે તેઓ કામની ખાતર કામ કરે છે, કામમાં રસ છે માટે કામ કરે છે. તેમને કામમાં મજા આવે છે તેથી કામ કરે છે. ચોપાટ ખેલવાની ખરી મજા ખેલવા દરમ્યાન છે. રમી રહ્યા પછી પરિણામ હારમાં કે જીતમાં આવે તેને કોઈ કશુંજ મહત્વ આપતું નથી તેજ પ્રમાણે ઘણા મનુષ્યો કામને રમત જેવું ગણી તે કરે છે. આનંદથી, બને તેટલી સારામાં સારી રીતે. રસપૂર્વક, ઉદ્ધાસ પૂર્વક કરે છે. કાર્યની વિગતો, તેની પેટા વિગતો, બધી જાણી લેવામાં તેમને મજા આવે છે. કુશળ સંગિતવેતા પોતાનું સંગિત આલાપ પૂર્વક જેમ વિસ્તારી પોતાના કાર્યમાંથી ઉદ્ભવતી મજા જેમ છુટે છે તેમ ખરો અખંધયોગી પોતાના હૃદયમાં રહેલા કાર્યના વેગનો બહિર્ભાવ કરીને તેમાંથી આનંદ મેળવે છે. પોતાનામાં રહેલી યોગ્યતા બહિર્પ્રદેશમાં વ્યક્ત કરવામાં તે અત્યંત રસ અનુભવે છે. અને પરિણામોનું શું ? તે તો ઠીકજ છે. ફળને ફળ પોતેજ ભલે સંભાળી લે. તેની તેને પોતાને કશીજ દરકાર હોતી નથી. ફળને ખાતર ઝાવા મારવાની બાળક બુદ્ધિની ભૂમિકાને તે વગોટી ગયો હોય છે. એ રમકડા બાળકોને જ શોભે. વિજયનું પારિતોષિક તેના મનથી કશુંજ કીમતી નથી. વિજય માટે કાર્ય કરવા દરમ્યાન મળેલો રસ એજ તેને મન પુરતો બદલો છે.

આ ભાવના વડે દોરાઈને કામ કરનારાઓની સંખ્યા, સામાન્યપણે ધારવામાં

આવે છે તે કરતાં ઘણી વધારે છે. અને હમેશા તે સંખ્યાનું પુરવઠાનું જ નાથ છે. વિશ્વ ઝડપથી એ સત્ય તરફ ગતિ કરી રહ્યું છે, એ ચોક્કસ માનો. તમે પોતે પણ એ પદના અભિલાષી હો એવું અમે માનીએ છીએ. (અપૂર્ણ.)

પંદરમાં વર્ષમાં પ્રવેશ,

અને

તત્સંબંધી ઉપયોગી સૂચનાઓ.

મને ચૌદ વર્ષ પૂરાં થયાં, પંદરમાં વર્ષમાં હું હવે પ્રવેશ કરું છું. ચૌદ વર્ષના પ્રારંભમાં મહારી ભાવનાઓ મેં પ્રદર્શિત કરી હતી, તે ભાવનાઓ કેટલે અંશે ફળીભૂત થઈ છે તે વાંચકવર્ગે વિચારવાનું છે. જૈન દર્શનમાં ચૌદ અને પંદરના અંકનો કેવો મહિમા છે, એનો વિચાર કરતાં આત્માનંદમાં કેટલો વધારો થાય છે, તેનો અનુભવ તદ્દ વિષયના અભ્યાસી સિવાય બીજાને શી રીતે આવી શકે! આનંદ એ આત્માનો મૂળ સ્વભાવ છે. અષ્ટકર્મ પૈકી વેદનીકર્મ ક્ષય થવાથી આત્માનો સ્વાભાવિક પૂર્ણ આનંદ પ્રગટ થાય છે. ને પૂર્ણાનંદમાં રમણતા કરે છે. અનંતાકાળથી જીવ-આત્મા-મિથ્યાત્વના સંગમાં રહી સમ્યક્ આનંદના સ્વરૂપથી અજ્ઞાત રહેલ છે, અને પુદ્ગલીક વસ્તુમાં આનંદ માને છે. આ આનંદ સ્વતઃ સ્વાભાવિક નથી. તે મેળવવાને બીજી વસ્તુઓ ઉપર આધાર રાખવો પડે છે. પાંચ ઇંદ્રિયા ત્રેવીશ વિષય પૈકી અનુકુળ વિષયની પ્રાપ્તિ થવાથી, તેમાં રમણતા કરવાથી તે જે આનંદ મેળવે છે, તે ક્ષણિક હોય છે. છતાં જીવ અજ્ઞાનના પાશમાં પડેલો હોવાથી તે પ્રસંગે પોતાના જીવનને કૃત્યકૃત્ય માને છે. જ્ઞાનીઓ આ આનંદને વાસ્તવિક આનંદ માનતા નથી, પણ શાતાવેદની કર્મના વિપાક ફળનો ઉદય માને છે. આ વિપાક ફળના ઉદયનો કાળ પૂર્ણ થયાથી જીવને અજ્ઞાતા થાય છે. ને પાછો તે મેળવવાને પ્રયત્ન કરે છે, એમ શાતા-અજ્ઞાતાના વિપાક ફળના અનુભવમાં પોતાનો કાળ નિર્ગમન કરે છે અને કાળચક્રમાં ફેરા માર્યા કરે છે. આત્માનો સ્વાભાવિક આનંદ પ્રગટ કરવા માટે મિથ્યાત્વનો ત્યાગ કરવો પડે છે. મિથ્યાત્વનો ક્ષય અથવા ઉપશમ અથવા ક્ષયોપશમ થવાથી આત્માનો જે સ્વાભાવિક ગુણ પ્રગટ થાય છે, તે સમ્યક્ત્વના નામથી ઓળખાય છે. પૂર્ણાનંદ પ્રાપ્ત કરવાને ચૌદ ગુણ-સ્થાનકોના અંતીમ ભાગ સુધી આત્માને પહોંચવું પડે છે અને તેની શરૂઆત ચોથા ગુણસ્થાનકથી થાય છે. જે ચોથે ગુણસ્થાનકે આવે તેને ઉત્તરોત્તર કાલે કરી-

ને ચૌદમું ગુણસ્થાનક જરૂર પ્રાપ્ત થવાનું. અહિંસાદી અને આત્માનો સ્વાભાવિક આનંદ પૂર્ણપણે પ્રગટ થાય છે. આ સ્વાભાવિક આનંદ પ્રાપ્ત થયા પછી તે કોઈ વખત જતો નથી. આ ચૌદ ગુણસ્થાનકનું સ્વરૂપ જાણી તે ગુણો પ્રગટ કરવાને માટે યથાશક્તિ વીર્ય ફેરવવાની દરેક જીવની મુખ્ય દુરજ છે. એ દુરજ બબલવામાં પોતાના જીવનનો જે કંઈ કાળ ગયો તેટલા અંશે તેનું જીવન સાર્થક છે. નહીં તો બકરીના ગજાના આંચળના ન્યાયે જીવનનો કંઈ ઉપયોગ નથી. દુનિયામાં એક કહેવત છે કે “ચાર જાણે તે ચૌદ જાણે” ચૌદ જાણવાની ઇચ્છાવાળાએ પ્રથમ ચાર જાણવા જોઈએ. તે ન્યાયે ચૌદ ગુણસ્થાન પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છાવાળાએ ચોથા ગુણસ્થાનકનું સ્વરૂપ સમ્યક્ પ્રકારે જાણી તે ગુણ પોતાને પ્રાપ્ત થાય તેવી તીવ્ર ભાવના પોતામાં ઉત્પન્ન કરવી જોઈએ. સમકિતના જે ભેદ છે. વ્યવહાર અને નિશ્ચય. નિશ્ચય સમકીત પ્રગટ કરવા તે વ્યવહાર સમકિતના ભેદ જાણી યથાશક્તિ તેમાં પ્રગતી કરવાથી કંઈ ને કંઈ અંશે આપણે સમ્યક્ ગુણ પ્રાપ્ત કરી શકીશું. વ્યવહાર સમકિત એ નિશ્ચયને પ્રગટ કરવાનું પ્રયત્ન નિમીત્ત કારણ છે. અને સમકીતની પ્રાપ્તિ એ આત્માના સ્વભાવિક આનંદનું પહેલું પગથીયું છે. પ્રિય વાંચક મહારા જીવનનો ઉદ્દેશ મહારા વાંચક વર્ગને વ્યવહાર અને નિશ્ચય સમકીતનું સ્વરૂપ સમજાવી જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર જે આત્માના અનંત ગુણોનું સ્થાન છે, તે મેળવવાને તે જીજ્ઞાસુ બને, તેમનામાં તેવી નૈસર્ગિક શક્તિ ઉત્પન્ન થાય તેમ કરવાનો છે. ગત ચૌદ વર્ષમાં મહારા ઉદ્દેશને સફળ કરવાને યથાશક્તિ પ્રયત્ન કર્યો છે. અને તે જો આપને લાગે તો હું પોતાને લાગ્યશાળી માનીશ.

જીવ ચૌદમા ગુણસ્થાનકના અંતે સિદ્ધસ્થાન મેળવી અનંત અવ્યાગાદ સુખનો ભોક્તા થાય છે. તે અમુક લીંગવાળા જ મેળવી શકે એવો જૈનદર્શનકારનો મત નથી. દ્રવ્યલીંગ ગમે તે પ્રકારનું હોય તોપણ ભાવથી ઉત્તરોત્તર ગુણસ્થાનક પ્રાપ્ત કરનાર તે મેળવી શકે છે. શાસ્ત્રકારોએ તેના પંદરભેદ ગતાવેલા છે. આ પંદર ભેદનું સ્વરૂપ મહારા પંદરમા વર્ષની શરૂઆતમાં વાંચક વર્ગના ધ્યાન ઉપર આણવું એ મને અવશ્યનું લાગે છે. એનું સ્વરૂપ જાણવાથી જૈન દર્શનકારોના વિશાળ હૃદય અને ભાવનાઓનો ખ્યાલ આવશે. દરેક દર્શનવાળા પોતાના અમુક સિદ્ધાંતો પાળનારજ મુક્તિ મેળવી શકે એમ માનતા જણાયું છે, જ્યારે જૈનદર્શન તેમ માનતું નથી. જૈનદર્શન ફક્ત ગુણોનો જ પક્ષપાત કરનાર છે. સમ્યક્ ગુણવાન જ આત્માનું સમ્યક્ સ્વરૂપ પ્રગટ કરવાને લાગ્યશાળી થઈ શકે પછી તે જૈન હો કે જૈનેતર હો. જગત જેને જૈન ભાષામાં લોક સંજ્ઞાથી ઓળખવામાં આવે છે,

પંદરમાં વર્ષમાં પ્રવેશ.

૪૫

એ લોકનું સ્વરૂપ કેવા પ્રકારનું છે તે ઓળખવાને દરેક દર્શનકારોએ પ્રયત્ન કરેલો છે. અને તેને સારૂ શાસ્ત્ર રચનાઓ કરેલી છે. વસ્તુના યથાર્થ સ્વરૂપનું વર્ણન જેઓએ તેનું યથાર્થ સ્વરૂપ જ્ઞાનથી જાણ્યું હોય અને દેખ્યું હોય તેજ કરી શકે. દરેક દર્શનકારો જગતને જુદા જુદા સ્વરૂપથી ઓળખાવે છે તેવો અરસપરસ મતલેદ છે. એ મતલેદ સદાકાળ આઢ્યાજ કરવાનો. આત્માર્થિઓએ એવા મતલેદમાં નહીં સપડાતાં વસ્તુનો સમ્યક્ સ્વભાવ અને સ્વરૂપ કેવું છે, તે જાણવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. દરેક દર્શનવાળા મુકિતને ઇચ્છે છે, અને મુકિતનું સ્વરૂપ પોતાના દર્શનમાં જવું જતાવેલું હોય છે તે પ્રમાણે તે જતાવે છે. અમુક દર્શનકારોએ જતાવેલું મુકિતનું સ્વરૂપ ખરૂં છે કે મિથ્યા છે, એ વિષયમાં નહીં ઉતરતાં જૈન દર્શનકારોએ ચૌદ રાજલોકના અંતે લોકના અસંખ્યાતમે ભાગે પીસતાળીશ લાખ યોજન પ્રમાણ સિદ્ધ શિલા છે, તેના ઉપર આલોકને ક્ષીર્ણે પોતપોતાની અવગાહના પ્રમાણમાં સર્વથા કર્મ મળથી રહીત સિદ્ધ-મુકત-આત્માઓ સાદિ અનંત ભાગે પોતાના સ્વરૂપમાં રમણ કરતા રહે છે. મુકત આત્માને ફરી જન્મ ધારણ કરવો પડતો નથી. એવું મુકિતનું સ્વરૂપ જતાવ્યું છે. ” જૈનદર્શન દરેક આત્મા જુદો જુદો માને છે. આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ, અને ચૈતન્ય લક્ષણ એક જાતનું હોવાથી તે અપેક્ષાએ દરેક આત્મા એક જાતના છે એમ મનાય છે. મુકત આત્માઓ શીવાય બાકીના તમામ આત્માઓ સંસારી કહેવાય છે, ત્યાંસુધી જીવે મુકિત પ્રાપ્ત કરતા નથી ત્યાંસુધી તેમને ચારગતિરૂપ સંસારમાં જન્મ મરણ કરવા પડે છે એ જન્મ-મરણથી રહીત એવી આત્માની જે સ્થિતિ તે મુકિત. (૧) તીર્થંકર ભગવંત જેમને અરિહંત ભગવંત કહે છે તે. (૨) તીર્થંકર સિવાયના બીજા પુંડરીક ગણધર વિગેરે સામાન્ય કેવલી. (૩) તીર્થંકર ભગવંતને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી તીર્થની સ્થાપના કર્યા બાદ મોક્ષે જાય તે તીર્થ સિદ્ધ. (૪) તીર્થંકર તીર્થની સ્થાપના કરે તે પહેલાં જે મોક્ષે જાય તે અતીર્થ સિદ્ધ. (૫) શુદ્ધસ્થના વેષમાં રહ્યા જે કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરે તે શુદ્ધસ્થલિંગસિદ્ધ. (૬) યોગી સંન્યાસી તાપસના વેષમાં રહીને જે કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરે તે અન્યલિંગ સિદ્ધ. (૭) સાધુ વેશે જે કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરે તે સ્વલિંગ સિદ્ધ. (૮) સ્ત્રીવેદપણું પામી કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરે સ્ત્રીલિંગ સિદ્ધ. (૯) પુરૂષવેદ કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરે તે પુરૂષલિંગ સિદ્ધ. (૧૦) કૃત્રિમ નપુંસક વેદપણું પામી કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરે તે નપુંસક લિંગસિદ્ધ. અહીં એટલું ધ્યાનમાં રાખવાનું છે કે જેઓ જન્મથી નપુંસક હોય તેનામાં કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરવા જેવી શક્તિ હોતી નથી, ને તેઓ તે લિંગથી સિદ્ધ મુકત થઈ શકતા નથી. (૧૧) કોઈ પદાર્થ એટલે બાહ્ય નિમિત્ત દેખી પ્રતિબોધ પામી ચારિત્ર લેઈ કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરે તે પ્રત્યેક

૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બુદ્ધસિદ્ધ. (૧૨) ગુરૂના ઉપદેશ વિના પોતાની મેળે જાતિસ્મરણાદિકે પ્રતિબોધ પામીને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તે સ્વયં બુદ્ધસિદ્ધ. (૧૩) જે ગુરૂનો ઉપદેશ સાંભળી વૈરાગ્ય પામી કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરે તે બુદ્ધબોધિત સિદ્ધ. (૧૪) જે એક સમયમાં એકજ મોક્ષમાં જાય તે એકસિદ્ધ. (૧૫) એક સમયમાં ઘણા મોક્ષમાં જાય તે અ-નેક સિદ્ધ. એ પ્રમાણે પંદર ભેદથી જીવો મુક્તિ મેળવી શકે છે. આ પંદર ભેદથી મુક્તિ મેળવનાર જીવોને નિચેની દશ સરતો લાગુ પડે છે.

૧ ચાર ગતિમાંથી મનુષ્ય ગતિવાળા જીવો જ મુક્તિ મેળવી શકે. તિર્થંચ પંચેદ્રિ ગતિવાળા મુક્તિ મેળવી શકે નહીં. કેટલાક દર્શનકારો એમ માને છે કે પરમેશ્વર અમુક હાથી વીગેરે તિર્થંચ પંચેદ્રીને મુક્તિ આપી, પણ જૈન દર્શનકારોનું એવું માનવું છે કે મનુષ્યગતિ સિવાયના બીજી ગતિવાળા જીવો તે ગતિમાં રહ્યા થકા મુક્તિમાં જઈ શકે નહીં.

(૨) એકેદ્રિથી માંડી પંચેદ્રિ સુધીના જીવોમાંથી પાંચ ઇદ્રિવાળા મનુષ્ય જ મુક્તિ મેળવી શકે.

(૩) સ્થાવર અને ત્રશ બે પ્રકારના જીવોમાં ત્રશકાયવાળા જીવોમાંથી જ મુક્તિમાં જઈ શકે. મનુષ્ય પંચેદ્રિ એ ત્રશ કાયની કોટીમાં આવે છે.

(૪) ભવ્યજીવ મોક્ષ જઈ શકે, અભવ્ય જઈ શકે નહીં.

(૫) સંજ્ઞી જીવ મોક્ષે જઈ શકે. અસંજ્ઞી-જેઓને મન નથી તેઓ મોક્ષે જઈ શકે નહીં.

(૬) પાંચ ભેદ ચારિત્રના છે, તેમાં યથાજ્યાત ચારિત્રવાળા જ મોક્ષે જઈ શકે. બાકીના ચારિત્રવાળા તે ચારિત્રમાં રહ્યાથકા મોક્ષે જઈ શકે નહિ.

(૭) ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વવાંત મોક્ષે જઈ શકે, બીજા સમ્યક્ત્વવાળા જઈ શકે નહીં.

(૮) કેવળજ્ઞાન તથા (૯) કેવળદર્શનવાળા જીવ મોક્ષમાં જઈ શકે છે.

આ નવ સરતોમાં અમુક દર્શનવાળા આવે ને અમુક દર્શનવાળા ન આવે એવો ભેદ નથી. ગમે તો જૈન દર્શનવાળા હોય, પણ જો તેમનામાં આ દશમાંથી એક પણ શરત ઓછી હોય તો તેઓ ઇચ્છીત સ્થાન મેળવી શકે નહીં. અને જૈને-તર દર્શનવાળા હોય ને તેમનામાં જો ઉપરની દશ શરતો સંપૂર્ણ હોય તો તેઓ મુક્તિ મેળવી શકે. એવા મુક્ત જીવો જ પરમેશ્વર પરમાત્મા છે. તેઓ સત્ત્વ છે, ને તેઓ જ આરાધનીય-ઉપાશનીય છે. તેઓજ અઢાર દુષણથી રહિત હોય છે. તેઓજ સત્ય માર્ગગામી હોય છે, અને તેઓ જે માર્ગે ગયા તે માર્ગ જ આરાધ-નીય છે. તેમનો કહેલો ધર્મજ સત્ધર્મ છે. કેમકે તેમનામાં પક્ષપાત હોતો નથી. તેઓજ રાગદ્વેષથી રહિત હોય છે. પરમેશ્વરને ગમે તે નામથી પૂજે-માને તેમાં

પંદરમાં વર્ષમાં પ્રવેશ.

૪૭

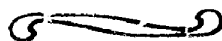
હરકત નહીં, પરમેશ્વરને આ વખતમાં કોઈએ સાક્ષાત્ જોયેલા નથી, પણ તેમનામાં શુભોાનું આરોપણ કરીને તેમને ઈશ્વર પરમાત્મા તરીકે આપણે માનીએ છીએ. તેમનામાં કોઈ જાતના દુષણનું આરોપણ થવું ન જોઈએ. અદાર દુષણથી રહિત પરમેશ્વર છે, એવી ભાવનાથી ઈશ્વરનું આરાધન કરવાથી પરંપરા આપણે પશુ તેમના જેવા ને શક્તિવાન થઈ શકીશું.

વાચકવર્ગ ! મહારા પંદરમા વર્ષમાં સિદ્ધના પંદર લેહનું યથાર્થ સ્વરૂપ સમજી ઉન્નતિ માર્ગમાં આગળ વધો એવી મહારી પ્રબળ ઇચ્છાથી આ નવીન વર્ષમાં હું પ્રવેશ કરું છું.

જગતના ઉદ્ધાર માટે પૂર્વાચાર્યોએ આપણા ઉપર ઉપકાર કરી આપણા માટે જ્ઞાનભંડારોનો મોટો વારસો મુકી ગયા છે, તે વારસાનો આપણે જો ઉપયોગ નહીં કરીએ તો તેમાં આપણને મોટું નુકશાન છે. જૈન પ્રજા વેપાર ધંધામાં આગળ વધવાને મહાન પ્રયત્ન કરી રહી છે. એ પ્રયત્નની સાથે તેઓ પોતાની કર્તવ્યબુદ્ધિને ખીલવવાને ઉત્સાહવંત જણાતા નથી. સમ્યક્ જ્ઞાનાભ્યાસ અને વાંચન તરફ તેમની યથાર્થ રૂચી જણાતી નથી. એ રૂચી તેમનામાં ઉત્પન્ન કરવી એ દરેક કર્તવ્યપરાયણ મનુષ્યની દરજ છે. જ્યાંસુધી જૈનપ્રજામાં સમ્યક્જ્ઞાનનો વધારો થશે નહીં, ત્યાંસુધી તે ઉન્નતિક્રમમાં આગળ વધી શકશે નહીં. સમ્યક્જ્ઞાનની શરૂઆત માર્ગાનુસારીના યથાર્થ જ્ઞાનથી થાય છે. જેમનામાં માર્ગાનુસારી જેવા સામાન્ય ધર્મનું યથાર્થ જ્ઞાન નથી, તેઓ પોતાની ઉન્નતિ શી રીતે સાધી શકશે? જીવ્યવહારમાં લાગેલા ઘણા જીવો પોતાને આ જ્ઞાન મેળવવા, તેનું વાંચન મનન કરવા અમને પુરસદ નથી એવો ખચાવ કરી છટકી જવા માગે છે—વાસ્તવિક તેમને આ વિષયમાં રૂચિ નથી એજ ખરું કારણ છે. વખતની કિંમત કરનારા અને પોતાનો વખત ગેર રીતે ન જાય એવી કાળજી રાખનારાઓને કામ કરવાનો અને પોતાની જાતિસુધારણાનો એટલો ખર્ચો વખત મળે છે કે દુનિયામાં તેઓ ના-માંકિત અને અનુકરણીય વ્યક્તિની ગણતરીમાં આવી શકે છે. દુનિયામાં આગળ વધનારાએ પ્રથમ વખતનો સદુપયોગ કરતાં શીખવું જોઈએ. જો તેઓ વખતનો સદુપયોગ કરશે તો જરૂર તેમને જ્ઞાનાભ્યાસનો વખત મળ્યા સિવાય રહેશે નહીં. અને સમ્યક્ જ્ઞાનાભ્યાસમાં આગળ વધનાર સ્વપર ઉન્નતિ સાધી પરંપર મુક્તિ મેળવવાના માર્ગમાં આગળ વધી આત્માનંદ પ્રાપ્ત કર્યા સિવાય રહેશે નહીં.

વકીલ નંદલાલ લલિતભાઈ.

(વડોદરા.)

Bombay. 28 th August 19

To,

The Hon. Secretaries,

The Jain Swetamber Education Board. pydhowni, Bombay.

Dear Sirs,

**Education among Jain in Bombay
Presidency.**

I beg to forward herewith my suggestions on the question of Education among Jains in the Bombay Presidency and the duty of the Education Board as reviewed from the Director's Report of the Public Institution of the Bombay Presidency for the year ending 31 st. March 1916 and to request the favour your kindly placing the same before the next meeting of the members of your Board.

2. As mentioned therein the total school going Jain Students number about 19,800/- which is arrived at as follows:—

Primary Schools	17,064.
Secondary „	2,235.
Special „	259.
Colleges	242.

Total Number 19,800.

The number of Jains Students in primary Schools is 17064 while that of These for secondary is only 2235 which is only 13.09 % of the former in fact nearly 87% of Jain Students of the Primary Schools stop advancing in Secondary Education looking at which one surely cannot, but surprise at such a horrible decrease. It is therefor advisable that we must strive to find out the cause of all this and improve the state of affairs.

3. I beg to be allowed to suggest for the kind consideration of the members of the Education Board to start enquiries through those Hon. Secretaries of each province in the Bombay presidency who may be requested to furnish the Education Board

એન્યુકેશન બોર્ડ ઉપર મોકલવામાં આવેલ અરજી.

૪૯

with the exact figure of the jain students studying in their province in a tabular form showing under separate headings Number of total students standard by standard (Gujaratis well as English). It would be better if any standard form is first approved and printed so that copies may be distributed to each province through these Honourary Secrearies who would collect them duly filled in and forward them to the Board.

4. on receiving the above information as to the exact number of Jain Students in every province from these Secretaries in the Bombay Presidency. it would be easy for the Education Board to find out the exact No. of Jain Students attending in primary, seconary, special schools & Colleges. their causes of leaving the Course and to make suggestions to the Jain Public to remedy the defect.

5. Under the circumstances I request you to kindly place my suggestions as mentioned above before the next meeting of your Board and to let me know their decision for which I shall feel obliged.

Yours truly.

Narotam B. Shah.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના તંત્રી જોગ:—

કેળવણીની ઉત્તતિ અર્થે જ્યારે ચારે બાજુથી તેની આવશ્યકતા સ્વીકારવામાં આવે છે ત્યારે કેળવણી સંબંધી આપણી શું સ્થિતિ છે તે ઉપર પ્રમાણે એન્યુકેશન બોર્ડ ઉપર મોકલવામાં આવેલ અરજીમાં દર્શાવેલ હકીકત ઉપરથી ખુલ્લું માલૂમ પડે છે. માટે આ બાબત એન્યુકેશન બોર્ડ તરફથી કાંઈ પણ વ્યવહારીક પગલા ભરવામાં આવે તે સારૂ આપણા તરફથી પ્રગટ થતાં શ્રી જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ માસીકના અંકમાં લેખ યા તો આપની તરફથી લેખકને અંગે જે જે સૂચનાઓ યોગ્ય લાગે તે કેળવણીના અંગે આપી એન્યુકેશન બોર્ડ આ બાબત યોગ્ય પગલા ભરે તે સંબંધી લેખથી જણાવશે તો સેવા બજાવી ગણાશે. લીં સેવક,

નરોત્તમ બી. શાહ.

✽ आवश्यक सूचना ✽

हमारे पल्लीवाल भाइयो !

आजकल संसार में समस्त मानव जातियां अपनी २ उन्नति करने में संलग्न हैं। जहां तक दृष्टि पहुंचती है प्रत्येक मनुष्य तन मन धन से अपनी जाति के उत्कर्ष के लिए प्रयास कर रहा है। सर्वत्र उन्नति तथा सुधार की पुकार सुनाई देती है तथापि बड़े खेदके साथ निवेदन करना पड़ता है कि हमारी पल्लीवाल जाति परमोपकारी भगवान श्री महावीर स्वामी जी की सन्तान कहलाने पर भी अबतक ऐसी गाढ निद्रा में सोई हुई है कि जिसका पारावार नहीं। उसे इस प्रकाशमय जगत में अब भी अपनी उन्नति तथा अवनति का ध्यान नहीं है। उसी अन्धकार में भूले भटकों की भांति चलने का स्वभाव विद्यमान है। कुछ भाई श्वेताम्बर आम्नाय को त्याग कर दिगम्बरादि आम्नाय धारण कर रहे हैं। उनको इतने पर भी संतोष नहीं किन्तु अन्य पल्लीवाल भाइयों के प्रति दिगम्बर आम्नाय को प्राचीन बतलाकर पूर्वजों की सनातन श्वेताम्बर आम्नाय को त्याग कराने की चेष्टा कर रहे हैं; और मन्दिरो में श्वेताम्बर मूर्तियों के स्थानमें दिगंबर मूर्तियां विराजमान करते जाते हैं और श्वेताम्बर आम्नाय का विधिसे पूजन इत्यादि भी करनेसे रोका जाता है इसका एक मात्र कारण यही है कि हमारी पल्लीवाल जातिमें अपने कर्त्तव्यका ध्यान नहीं है क्योंकि उन्हें श्वेताम्बर सम्प्रदाय के अनुसार उपदेश नहीं मिलता प्रत्युत्तर इसको यह की दीगंबर संप्रदाय की अनुकूल मिलने वाले हिन्दी भाषा के ग्रन्थ अथवा समाचार पत्रों को पढ़कर अपने भावों को बदलते हैं। परन्तु अपने सम्प्रदाय तो किसी मुखपत्र के देखने का ध्यान नहीं देते इस त्रुटि का मूल कारण यह है कि अधिकांश में हमारे ग्रन्थ अथवा समाचारपत्र संस्कृत अथवा गुजराती भाषा में मिलते हैं अतएव ऐ जातिके नेताओ ! घोर निद्रा से उठो और इस शोचनीय दशा की ओर ध्यान दो कि अपनी प्राचीन श्वेताम्बर आम्नाय के अनुसार पूजन इत्यादि धर्म कार्य करने में असमर्थ रहोगे अतः ऐसे महाशयों से भी प्रार्थना है कि जो श्वेताम्बर सम्प्रदायको भूल गए हैं वह अपनी प्राचीन श्वेताम्बर आम्नाय को धारण करें क्यों कि विचार से ही उन्नति हो सकती है ॥

इस गिरि हुई दशा में भी पल्लीवालों के आदि से श्वेताम्बर होने के बहुत से प्रमाण हैं जिनमें से कुछ निम्न लिखित प्रमाण दिये जाते हैं ॥

आवश्यक सूचना.

५१

- (१) पल्लीवालों के जहां मन्दिर है वहां भादों में पर्युषणपर्व [अठाई] मानी जाती है दिगम्बरियों की भांति दस लाखनी नहीं ॥
- (२) पल्लीवालों के जहां प्राचीन मंदिर हैं वहां केशर वगैरह चढती है । और जतीजी रहते थे व अब भी रहते हैं और कल्पसूत्रजी बांचते हैं ।
- (३) पल्लीवाल विजय गच्छ के हैं और पल्लीवालों के जतीजी भी विजय गच्छ के हैं और पल्लीवालों के जती जी भी विजयगच्छ के हैं जैसे—
श्री १०८ श्री मुलतान चन्द्रजी महाराज वसुवा में सेव.रामजी महाराज बलवर में मुलचंद्रजी महाराज सांतीमें मूरलीधर जी वैर में रामचन्द्र जी करौली में गोविंद चन्द्र जी हिंडौन में घनश्यामदास जी आगरे में रहते थे मुरलीधर जी वैर में मुरलीधर जी मिडाखुर में इन्हीं का अधिकार है वारैन का श्री पूज्य जी दीग में थे श्री हुक्मचन्द्र जी भरतपुर में थे श्री चन्द्रजी भरतपुर में थे कुम्हेर में जती थे जिन्होंने चन्द्रिका व्याकरण के उपर टीका बनवाई है ।
- (४) विवाहिता लडकी भादों की पञ्चमी करती हैं मगर दिगंबरीन की भांति चतुर्दशी नहीं करती
- (५) पञ्चमी करने वाली लडकियां श्वेतांबर साधुओं की कथा सुनती हैं और रात को छाया में पोसा भी करती है चौडे में दिगंबरीन की भांति नहीं करती ।
- (६) श्री महावीरजी का मन्दिर भी श्वेताम्बर है और उस मन्दिर को श्रीमान् दीवान जोधराज जीने बनवाया था वह पल्लीवाल श्वेतांबरी थे और उनका दूसरा बनाया हुआ मन्दिर दीग में है वहां पर भी कुल काम श्वेतांबरी नियम के अनुसार होता है ।
- (७) अब भी पल्लीवाल सर्व श्वेतांबर हैं कोई २ दिगंबर व आर्य समाजी हो गये हैं अगर दिगंबरो में ने पल्लीवाल श्वेतांबर होते तौ दिगंबर ज्यादा होने चाहिए थे क्यों कि वृक्ष की पीड से शाखा बडी नहीं होती है ॥
- नोट—पल्लीवाल दिगंबर भाइयों ने पाठशाला स्थापित की है वै चन्दा तो श्वेतांबरों से लेते हैं परन्तु उन्होंने यह नियम रखा है कि सभासद दिगंबर ही हो सकते हैं और पाठशाला में पढाई भी श्वेतांबर आमनाय की नहीं पढाई जाती यह बात विचारनीय है ॥ निवेदक— पल्लीवाल कमेठी जती मोहल्ला भरतपुर.

શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક શ્રમણ વર્ગને મહેર વિજ્ઞાપિ.

૧ જૈન શ્રાવક વર્ગ હાલના જમાના અપાતું જ્ઞાન (જે જ્ઞાનથી શ્રમણ વર્ગ વહેન અજ્ઞાત છે.) લેતો હોવાથી અસલ પદ્ધતિથી જ્ઞાન લેતો શ્રમણ વર્ગ તેમના ઉપર છાપ પાડી શકતા નથી; અને તેથી જૈન ધર્મ ઉપર હાલના શ્રાવક વર્ગની શ્રદ્ધા ઓછી થતી જાય છે. આ રીત ચાલુ રહે તો થોડા વખતમાં ઘણું જ ખરાબ પરીણામ આવવા સંભવ છે. અને તેથી હાલની પદ્ધતિનું જ્ઞાન શ્રમણ વર્ગને અવશ્ય હોવું જોઈએ એ વાત ચર્ચાયા કરે છે તેની જરૂરીયાત બધા તરફથી સ્વીકારવામાં આવી છે. પણ તે વિચાર અમલમાં મુકવા કંઈ પગલાં લેવાયા નથી.

૨ હાલના જમાનાને ઓળખનાર, ભવિષ્ય તરફ દૃષ્ટિ કરનાર, જૈન કોમનું ભણું ઇચ્છનાર કેટલાક સુસ્ત જૈનોના સખ્ત પ્રયાસથી ને સાધર્મીક લાઈઓની આર્થિક સહાયથી આવી સંસ્થા શરૂ કરવાનો પ્રસંગ આવી લાગ્યો છે અને પાટણમાં સંવત ૧૯૭૪ ના માગશર અગર પોષ માસમાં સંસ્થા ખોલવાની હીલચાલ ચાલુ છે, પૈસા સંબંધીની મુશ્કેલી બધા પછી તે સંસ્થાને મક્કમ કરવાનો આધાર તે સંસ્થામાં લાલ લેતા શ્રમણ વર્ગ ઉપરજ છે. અને તેની અમુક સંખ્યા થશે તો તે ખોલવા પ્રયત્ન કરવામાં આવશે.

૩ તે સંસ્થામાં અભ્યાસ કરનાર શ્રમણ વર્ગને પોતપોતાની મુજબ ક્રિયા કરવાનો કોઈપણ પ્રકારનો બાદ નથી.

૪. તેથી વિનંતિ કરવાની કે જે જે શ્રમણો તે સંસ્થાનો લાલ લેવા ઇચ્છતા હોય તેઓએ અમો નીચે સહી કરનારને લખી જણાવવા મેહેરગાની કરવી. જેથી અભ્યાસ કરનારાઓની કેટલી સંખ્યા થશે તેનો અંદાજ મળ્યેથી તે સંબંધી વિચાર કરી યોગ્ય શિક્ષકો વિગેરેની ગોઠવણ કરી શકાય.

હાળપટેવતી પોળ

અમદાવાદ.

તા. ૧૭-૮-૧૭

વકિલ કેશવલાલ ત્રેમચંદ.

પરમપૂજ્ય પંન્યાસ શ્રી

અમદાવાદથી લી. વકિલ કેશવલાલ ત્રેમચંદના ૧૦૦૮ વાર વહેન અવધાર-શોણ. આ સાથેની વિજ્ઞાપિ ઉપર ખાસ આપનું ધ્યાન ખેંચું છું; અને તે સંબંધમાં આપ સાહેબ પાસેના કોઈ પણ શ્રમણને લાલ લેવરાવવા આપની ઇચ્છા હોય તો નિચેની વિગત તાકીદે લરી મોકલવા વિજ્ઞાપિ છે.

શિયનું નામ

ઉમર

હાલનો અભ્યાસ

ન્યાય

ગુરુનું નામ

દિક્ષાપર્યાય

સંસ્કૃત

સાહિત્ય

હાલનું નિવાસસ્થાન

જન્મભાષા

માગધી

પ્રકરણ

સંસારીપણામાં કેટલી ગુજરાતી ચોપડીનો અભ્યાસ કરેલો છે ? ઇંગ્રેજ અભ્યાસ કેટલો છે. વગેરે જે જે જણાવવા યોગ્ય લાગે તે. લી. સેવક,

વકિલ કેશવલાલ ત્રેમચંદ.

સમાનું જ્ઞાનોક્ષાર ખાતું-છપાત્તા ઉપયોગી ગ્રંથો.

માગધી-સંસ્કૃત મૂળ, અવચૂરિ ટીકાના ગ્રંથો.

- ૧ " સત્તરીસવ દાણ સતીક" શા. યુનીલાલ ખુમચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૨ " સિદ્ધ પ્રાભુન સતીક " પ્રાંતિજવાળા શેઠ કરમચંદની બીજી સ્ત્રીના સ્મરણાર્થે.
હા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદ તરફથી.
- ૩ " રત્નશેખરી કથા " શા. હીરાચંદ મહેતચંદની દીકરી બેન પશીઆઇ પાટણવાળા ત.
- ૪ " દાનપ્રદીપ " શા. મુળજી ધરમશી નથા દુવલજી ધરમશી પોરબંદરવાળા ત.
- ૫ " શ્રીમદ્વાતીર ચરિત્ર " શા. જીવરાજ મોતીચંદ તથા પ્રેમજી ધરમશી પોરબંદરવાળા.
વ.ળા તરફથી શા. મુળજી ધરમશીના સ્મરણ સાથે.
- ૬ " પદ્મસ્થાનક પ્ર-સતીક " શા. પ્રેમજી નાગરદાસની માતૃશ્રી આઇ: રણીયાતઆઇ મંગ-
રોજાળા તરફથી.
- ૭ " બંધહેતુન ત્રિભંગી સતીક" શા. પુલચંદ વેલજી માંગરોજવાળા તરફથી.
- ૮ " સુમુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા" શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી.
- ૯ " ચૈત્યચંદન મહા લાખ" શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૧૦ " પ્રતિક્રમજી ગર્ભ હેતુ" શા. મનસુખલાલ લલ્લુભાઇ પેથાપુરવાળા તરફથી.
- ૧૧ " સંસ્તાર પ્રતીક સતીક" શા. ધરમશી ગે.વોંદજી માંગરોજવાળા તરફથી.
- ૧૨ " આવકધર્મ વિધિ પ્રકરણ સતીક" શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોજવાળા તરફથી.
- ૧૩ " ધર્મ પરિક્ષા જિનમંડનગણિ કૃત" બે આવિકાઓ તરફથી.
- ૧૪ " પંચનિઝીસાવચૂરિ" ૧૫ પર્વત આરાધના સાવચૂરિ"
- ૧૬ " પ્રજાપના તૃતીયપદ સ મહાશ્રીસાવચૂરિ" ૧૭ "બંધોદયસત્તા પ્રકરણ સાવચૂરિ"
- ૧૮ " પંચસંગ્રહ શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૧૯ " પદ્મદર્શન સમુચ્ચય" શેઠ જીવજી ભાઇ જ્યેંદ ગોધાવાળા તરફથી.
- ૨૦ " ઉત્તરાધ્યાયન સૂત્ર" શ્રીમદ્ બાણુ સાહેબ યુનીલાલજી પન્નાલાલજી પાટણવાળા તરફથી.
ભાવવિજયજી કૃત ટીકા.
- ૨૧ " શ્રી વિજયા તંદ કવળી ચરિત્ર (મૂળ) પાટણુ નિવાસી બેન રૂક્મણિ તરફથી.
- ૨૨ પ્રાચીન લેખસંગ્રહ. (વિસ્તારયુક્ત ટિપ્પણી અને ઉપોદ્ધાત સાથે).
- ૨૩ વિજ્ઞાપ્તિ.
- ૨૪ વિજયદેવ મહાત્મ્ય. (બે ભાગમાં ભાષાંતર વિગેરે ઉપયોગી સાથે).
- ૨૫ જૈન ગ્રંથ પ્રજ્ઞાતિ સંગ્રહ. (જૈન ઇતિહાસનાં અંગમૂલ સાધનો).
- ૨૬ જૈન ઇતિહાસિક રાસસંગ્રહ. ૨૭ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. વાઙ મળીવાઙ
જામનગરવાળા તરફથી.
- ૨૮ લિંગાનુસાસન-સ્વોપજ્ઞ ટીકા. ૨૯ ધાતુપારાયણ.

હાલમાં નવા ગ્રંથ છપાવવાની થયેલી યોજના.

- ૧ શ્રી અંતગઢદશા સૂત્ર સટીક.
- ૨ શ્રી અનુતરો વચાઈ સૂત્ર સટીક.
- ૩ શ્રી નંદી સૂત્ર સટીક.
- ૪ શ્રી હવે પછી.

મંગરોળ કાઠીયાવાડના જૈન ભંડાર માટે પુસ્તકો.

શ્રી મંગરોળ (કાઠીયાવાડ) ના પુસ્તક ભંડારમાં આપવા સારી નીચે જણાવેલા હરત લેખીત આગમો વેચાતા જોઈએ છે જેઓએ વેચવાના હોય તેઓએ નીચેના સરનામે પણ બ્યવહાર કરવો અથવા મળવું.

- ૧ વિપાક સૂત્ર અંગ ૧૧ મું
- ૨ પનવણા સૂત્ર ઉપાંગ ચોથું
- ૩ મહા પચખાણ પચના ચોથું
- ૪ ચંદ્રવિજય પચના સાતમું
- ૫ દેવેન્દ્રસીવ પ્રકરણ પપ ના આડમું

- ૬ મરણ સમાધી વચના નવમું
- ૭ ૪ ત કલ્પ છેદ ખીણું
- ૮ છત કલ્પ છેદ ચોથું
- ૯ લક્ષ્મીનીશીય છેદ પાંચમું
- ૧૦ બ્યવહાર છેદ ત્રીણું

મુલચંદ હીરજી

તે સા. અદરજી અભેચંદના એકઝીક્યુટર

કાટ કીયર રોડ નં. ૮૫

મુંબઈ.

શ્રીમદ્ વિજયનંદ સુરિ આત્મારામજી મહારાજના પરિવાર મંડળના મુનિઓના ચાતુર્માસ.

મુનિરાજશ્રી હોલતવિજયજી મહારાજ

મુરવાડ

„ ધર્મવિજયજી મહારાજ

જુલા-થાણા

મુનિરાજશ્રી માણેકવિજયજી મહારાજશ્રી

ખોર (પો. ચલીયડ ગુજરાત)

મુનિરાજશ્રી દિમતવિજયજી મુનિ નેમવિજયજી

મુનિ. ઊત્તમવિજયજી અને મુનિ મંગલવિજયજી

મહુધા-ગુજરાત

આ માસમાં નવા છપાવ થયેલા માનવંતા સલાસદો

- જવેરી નાનાબાઈ તલચંદ માણેકચંદ રે. મુંબઈ પે. વ. લાખદ મેખર
- શા. પોપટવાલ જવેરીલાલ બાયાણી રે. બ. સરા પે. વ. વાર્ષિક મેખર
- શા. જેલંગભાઈ ખુબચંદ બાયાણી રે. બ. સરા „ „